

3/2021

KYLVÄJÄ

Tavoittamattomien tavoittamiseksi — jo vuodesta 1974

Tekojen teologiaa 40–41

Lapsen uskonelämän tueksi
riittää yksikin aikuinen **22–23**

Alkuperäiskansat 32–37
ja evankeliumin kulttuuria
muuttava voima

TÄSSÄ LEHDESSÄ:

IMB

5 Ajankohtaista

Ovet auki Indonesiaan

Kylväjä käynnistää työn Indonesiassa. Paikallisen kirkon kanssa tavoitetaan muslimienemmistöistä kansaa.

SAIDA TIILIKAINEN

8–9 Pääkirjoitus

Ilo yllätti Jukka Kääriäisen

Luonteva kohtaaminen pihanyyttäreillä avasi mahdollisuuden keskustella isoista kysymyksistä.

10–13 Perheenä lähetystyössä

Gröhnit ovat eläneet täysillä lähetystä ja perhe-elämää.

”

Mitä olemme kuulleet, minkä olemme saaneet tietää ja mitä isämme ovat meille kertoneet, sitä me emme heidän lapsiltansa salaa, vaan me kerromme tulevalle polvelle Herran ylistettävistä teoista, hänen voimastansa ja ihmeistänsä, jotka hän on tehnyt.”

Ps. 78:3–4 (KR 33-38)

Tässä lehdessä sukellaan perheiden ja lähetyksen kysymyksiin. Teemaa jatketaan lokakuussa järjestettävässä Areopagos-tapahtumassa.

ANNA LOUISE HEETTERI

24–29

Kuvareportaasi

Mavrovounin pakolaisleiri

Tulipalossa tuhoutuneen Morian leirin tilalle rakennetulla tilapäisleirillä asutaan edelleen.

SAIDA TIILIKAINEN

30–31 Urapolku

Jumalan kaunis johdatus

Kirjanpito on Irene Malisen juttu.

Kreikan pakolaistyön tiimi kasvoi

Kreikassa toimiva Kylväjän työntekijätiimi vahvistui, kun **Niko** ja **Marija Ijäs** saapuivat maahan 10. elokuuta. He tulevat toimimaan urheilulähetystyössä pakolaisten parissa suur-Ateenan alueella. Ijäkset tekevät läheistä yhteistyötä AMG Internationalin kanssa. Myös **Matti** ja **Anna-Maija Kaipainen** ovat muuttaneet Pohjois-Kreikkaan. He ryhtyvät työskentelemään evankelisen seurakunnan sekä paikallisen persiankielisen seurakunnan yhteydessä palattuaan kolme viikkoa kestävältä kotimaanjaksolta Kreikkaan syyskuun lopulla.

Bella ja **Faisal Masih** ovat jatkaneet työtä pakolaisten ja

maahanmuuttajien parissa koronasta huolimatta.

- He opettavat Raamattua sekä kieliä verkossa ja rajoitusten hellitettyä yhä enemmän myös kasvokkain, kertoo Kreikan työaluevastaava **Mikko Puhalainen**.

Minna Aron työkausi päättyi ja hän palasi pysyvästi Suomeen. Lokakuun alusta lähtien **Taneli Skyttä** keskittyy pakolaistyöhön Suomesta käsin.

- Viime aikaiset tapahtumat osoittavat, että nyt meitä kristittyjä kutsutaan yhdessä kantamaan vastuumme liikkeellä olevien kansojen siunaamisessa sillä osaamisella jota meille on kertynyt.

10

Vuoden kestävä lähetyskurssi alkoi 31. elokuuta kahden kuukauden lähijaksolla Suomen Raamattuopistolla. Kylväjän yhdeksän opiskelijan lisäksi mukana yksi Medialähetys Sanansaattajien koulutettava.

Mongoliassa hanketyötä tehdään verkossa

Korona on luonut haasteita kehitys yhteistyöhankkeiden suunnittelulle toteuttamiselle. Samalla ihmiset ovat keksineet uudenlaisia ratkaisuja. Rohkaiseva esimerkki uusien toimintatapojen käyttöönotosta löytyy Mongoliasta, jossa Ulkoministeriön tukemassa Liikuntavammaisten vertaistuen ja synnytysterveyspalvelujen parantaminen -hankkeessa on keskitytty toimimaan sähköisessä ympäristössä. Vuonna 2021 hankkeen vertaistukiryhmät toimivat entistä enemmän etäyhteyksin, ja myös lisääntymisterveysten keskittävää koulutusta järjestetään etänä.

Lisääntynyt sähköisten välineiden käyttö on osaltaan johtanut IT-taitojen vahvistumiseen.

- Ensimmäisellä etäyhteyksin toteutetulla kurssilla fasilitaattorit lähinnä lukivat suoraan kouluttajien valmistaman informaation, mutta kuukausien vieressä heidän koulutusmenetelmänsä paranivat. Nyt suurin osa fasilitaattoreista osaa käyttää eri ohjelmia. Olen todella iloinen, että me yhdessä opimme ja kehityimme tämän hankkeen kautta, noin vuoden hankkeessa toiminut sosiaalityöntekijä **Sarangoo Purevdorj** kertoo.

Sosiaalityöntekijä **Sarangoo Purevdorj** iloitsee uusista hanketyön toimintatavoista.

Kylväjä käynnistää työn Indonesiassa

Viime vuonna aloitetut neuvottelut Kylväjän ja indonesialaisen luterilaisen kirkon (GKLI) välillä johtivat yhteistyön viralliseen aloittamiseen, kun Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetystyön toimikunta hyväksyi suunnitelmat 7. kesäkuuta pidetyssä kokouksessa. Yhteistyösopimus Kylväjän ja GKLI-kirkon kanssa allekirjoitettiin 1. heinäkuuta.

- Meillä on yhteinen näky tavoittaa saavuttamattomia kansoja, indonesialaisen batak-kansan luterilaisen kirkon piispa **Esra Sinaga** painotti videotervehdyksessään Lähetysten kesäpäivillä.

Työ on tarkoitus käynnistää kuusimiljoonaisen islaminuskoiden kansan parissa, jossa on hyvin vähän kristittyjä.

- Kansasta monet ovat yrittäjiä ja kouluttautuneita. Jotkut ovat yhteiskunnassa merkittävässä asemassa. Heitä kohdataan lähettämällä kansan pariin paikallisia evankelista tavoitettavaan työhön. Työ on ihmisiin tutustumista, luottamuksen rakentamista ja evankeliumin välittämistä ihmiseltä ihmiselle, Kylväjän tutkimus- ja koulutusjohtaja **Pentti Marttila** kertoo.

Alkuvaiheessa Kylväjä kouluttaa, tukee ja mentoroi paikallisia

evankelista ja paikallinen yhteistyökirkko (GKLI) toimii evankelistojen työnantajana. Kylväjä tarjoaa taloudellista tukea työ- ja matkakuluihin sekä tilavuokriin.

- Suunnitelmissa on toteuttaa myös diakonisia hankkeita. Tarkoitus on, että kansan pariin syntyy seurakuntayhteisöjä, jotka käyttävät paikallista kieltä ja toimivat luontevasti paikallisessa kulttuurissa.

GKLI-kirkko, joka toimii pääosin batak-kansan parissa Sumatralla. Noin kymmenen vuotta sitten kirkko aloitti lähetystyön muiden kansojen parissa ja haluaa nyt laajentaa työtä. Kirkkoon kuuluu 115 seurakuntaa ja reilut 20 000 jäsentä. Tällä hetkellä kirkolla on viisitoista evankelistaa ja 48 pastoria. Vuonna 1965 perustettua kirkkoa johtaa piispa Esra Sinaga.

Myös Norjan luterilainen lähetysliitto (NLM) tekee yhteistyötä GKLI-kirkon kanssa.

- NLM rohkaisi Kylväjää tähän uuteen työhön. Heillä on laajaa työtä eri puolilla Indonesiassa, kuten sosiaali- ja koulutusalan kehitys yhteistyöhankkeita. NLM:llä on lähetettä tavoitavassa työssä alueilla, joissa on hyvin vähän kristittyjä. Näillä alueilla ei perinteinen lähetystyö ole mahdollista.

Kotimaa vertaili lähetysjärjestöjen kannatusta – Kylväjä iloinen yllättäjä

Kirkon Lähetystyön Keskuksen tilastoima kirkon virallisten lähetysjärjestöjen sekä Kirkon Ulkomaanavun yhteenlaskettu kokonaiskannatus on 2010-luvulla pienentynyt noin 53 miljoonasta eurosta alle 50 miljoonaan euroon, selvää Kotimaan artikkelista (26.5.).

”Alkanut 2020-luku antaa aikanaan viitteitä siitä, onko kyseessä notkahdus, vai vuosikymmeniä jatkuneen kasvun jälkeisen pitkän alamäen alku”, artikkelin toimittanut **Jussi Rytönen** toteaa.

Eniten kokonaiskannatustaan lisäsivät Kirkon Ulkomaanapu ja Kylväjä. Sen sijaan Suomen Lähetysseura sekä Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys (Sley) menettivät jonkin kokonaiskannatustaan.

Laajassa artikkelissa perattiin myös seurakuntien talousarviomäärärahojen jakautuminen, vapaaehtoinen lähetyskannatus, seurakuntien talousarvioavustukset, nimikkosopimukset, hiippakuntien avustukset ja testamenttilahjoitukset.

Vapaaehtoinen avustus kattaa kuukausilahjoittajat, keräystilit sekä omien lähetystilaisuuksien tulot.

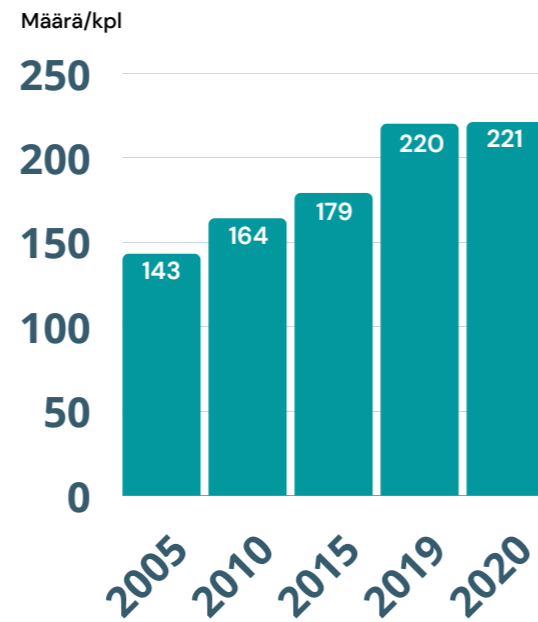
”Suorassa tuessa useimmat järjestöt ovat pystyneet pitämään saman kannatustason tai jopa lisäämään sitä hieman. – Suurimpia kasvajia tässä kategoriassa ovat olleet Kylväjä, Sansa ja Kirkon Ulkomaanapu”, artikkelissa todetaan.

Myös seurakuntien ja seurakuntayhtymien myöntämässä talousarvioavustuksissa Kylväjällä ja jossain määrin Sansalla oli kasvua. Perinteisesti Suomen Lähetysseura ja Kirkon Ulkomaanapu ovat olleet selvästi muita järjestöjä suurempia talousarviomäärärahojen saajia. Lisäksi Lähetysseuralla on nimikkosopimuksia ylivoimaisesti eniten, Lähetysseurasta saatujen tietojen mukaan vuositasolla 91–93 prosenttia seurakunnista.

Artikkelissa muistutetaan, että nimikkosopimusten määrät eivät aina korreloi kannatuseurojen kanssa ja sopimusten määrät ovat vähentyneet seurakuntien yhdistämisten sekä järjestön oman sopimuspolitiikan mahdollisten muutosten vuoksi. Kylväjä ja Sansa ovat edellä mainituista trendeistä huolimatta kasvattaneet paljon sopimuksiensa määrää.

– Seurakuntasopimustemme ja -kumppanuuksemme määrä on lisääntynyt tarkastelujaksolla merkittävästi. Seurakuntakumppaneiden määrä on lisääntynyt sitä mukaa, kun olemme panostaneet aktiiviseen kumppanuuksien kehittämiseen. Sopimustemme kattavuus on lisääntynyt melkein puolella, ja meillä on nyt yhteistyösopimus lähes joka toiseen kirkkomme seurakuntaan, Kylväjän verkosto- ja kumppanuusjohtaja **Hanna Räsänen** toteaa.

– Haluamme mennä sinne, missä Jeesus ei vielä tunnetta. Olemme viestineet työnäyöstämme entistä selkeämmin ja tutustuneet seurakuntiin, jotka eivät aiemmin ole tunteneet kauttamme avautuvia mahdollisuuksia liittyä Jumalan työhön maailmassa.

Nimikkosopimusten määrä Kylväjässä vuosina 2005–2020.

Henkilöstömuutoksia

Jukka Kääriäinen on aloittanut perehtymisen Kylväjän lähetysjohtajan tehtävään, jonka hän ottaa vastaan 1. lokakuuta. Kääriäinen siunataan lähetysjohtajan tehtävään Jyväskylässä Taulumäen kirkossa 10. lokakuuta pidettävässä messussa. Siunaamisen toimittaa piispa **Simo Peura** ja mukana ovat Jyväskylän kirkkoherra, lääninrovasti **Arto Viitala**, Jyväskylän seurakunnan lähetyksen ja kansainvälisen työn

asiantuntija **Ulla Klemettinen**, Kylväjän hallituksen puheenjohtaja **Teemu Liikala** sekä Kylväjän apulaislähetysjohtaja **Hanna Lindberg**.

Kylväjän lähetysteologi **Jukka Norvanto** jäi eläkkeelle 1. elokuuta, mutta hän jatkaa työtä sovitusti Kylväjässä ensi tammi-kuun loppuun saakka.

Etiopiassa tuplataan lähettimäärät

Kylväjä lähettää Etiopiaan kaksi nuorta lähettiperhettä, joiden tavoitteena on saapua maahan lokakuun alussa. Kie-liopintojen jälkeen **Korpit** ja **Koistiset** tulevat työskentelemään kehitysyhteistyöhankkeissa sekä paikallisen sairaalan työyhteydessä muslimienemmistöisellä alueella.

– Tämä on suuri panostus, sillä näin tuplaamme lähettien

määrän Etiopiassa, työaluevastaava **Mikko Puhalainen** toteaa.

Viime vuonna maahan saapuneet Kylväjän lähetit **Magnus** ja **Gunilla Riska** opettavat teologisessa seminaarissa missiologiaa sekä teologiaa ja **Daniel Tegene** työskentelee ruokaturvahankkeessa.

••••

ከንኳን፡ደህና፡መጣችሁ

”Enkuan dehana metatju” on amharaa ja se tarkoittaa tervetuloa.

Porvoossa on järjestetty seuroja jo 30 vuoden ajan Kylväjän ja seurakunnan yhteistyönä. Juhlaseurat järjestettiin tuomio-rovastin pappilan pihalla 21. heinäkuuta. Aurinkoinen sää helli osallistujia, joita saapui paikalle runsain joukoin. **Marja Sainio** vastasi jälleen järjestelyistä.

” En ole evankelista, mutta sain kokea evankelioinnin yllättävän ilon.

UNSPASH

ILO YLLÄTTI

JUKKA KÄÄRIÄINEN

jukka.kaariainen@kylvaja.fi

Naapurustossamme järjestettiin pihanyyttarit kouluvuoden ensimmäisen päivän iltana, ja ajattelimme perheenä piipahtaa tapahtumassa. Paikan päällä huomasin kaksi kiinalaista perhettä ja päätin käydä jututtamassa heitä. Kun kysyin kiinnaksi, saako liittyä seuraan, iloiset hymyt levisivät kasvoille. Kaksi tuntia myöhemmin muut olivat jo lähteneet, mutta minä juttelin edelleen noiden isien kanssa. Sukelsimme syviin vesiin ja vaihdoin ajatuksia tekoälystä, uskonnosta, kärsimyksestä, ihmisluonnosta, hyvästä elämästä, Raamatusta, jopa elämän merkityksestä. Kerroin heille Jeesuksesta pelastajana, ja näin evankeliumin siemen oli kylvetty. Oli aika lähteä kotiin. Kävellessäni häkellyin. En ole evankelista, mutta sain kokea evankelioinnin yllättävän ilon.

Elämme maailmassa, jossa monet, usein raskaat, asiat yllättävät. Maaliskuussa 2020 koronapandemia yllätti meidät kaikki. Kesällä niin tekivät kovat helteet eri puolilla planeettaa. Elokuussa Talibanin ripeä valtaantulo Afganistanissa yllätti. Mikä saa sinut yllättymään?

Koronapandemian aikana evankeliumi on luonut uskoa verkon kautta yllättävällä tavalla. Ihmisten hätä ja tarpeet ovat suuret, mutta Jumalan voima ja mahdollisuudet ovat vielä suurempia. Lähetyksellä onkin innostavat puitteet.

Olen yllättynyt siitä, kuinka monet nuoret ovat innostuneet Jeesuksesta Lähetetty-koulutuksessa. Olen yllättynyt, kuinka sitoutunut ja innostunut Kylväjän työyhteisö on. Olen yllättynyt ja otettu siitä, kuinka uskollisesti monet uhraavat Kylväjän työlle. Olen yllättynyt ja nöyrän kiitollinen kutsusta Kylväjän uudeksi lähetysjohtajaksi.

Työstämme parhaillaan Kylväjän uutta strategiaa. Odotan motivoituneena, että yhteinen työskentelymme Jumalan johdatukseen luottaen ja rukoillen tuo yllättäviä oivalluksia, näköaloja ja aloitteita. Emme voi tavoittaa kaikkia ihmisiä, emmekä vastata kaikkiin tarpeisiin, siksi on teh-

tävä valintoja. Voi olla, että uudessa strategiassamme tulemme painottamaan Kristuksen tuntemista, opetuslapsen elämän varustamista sekä vainottujen kristittyjen ja kärsivien ihmisten tukemista.

Yhteinen tavoitteemme on, että mahdollisimman monet saisivat evankeliumin kautta pelastuksen ilon: ”Häneen te uskotte, vaikka ette häntä nyt näe, ja te riemuitsette – kirkastuneen ilon vallassa, sillä te saavutate uskon päämäärän, sielujen pelastuksen” (1. Piet. 1:8–9).

Miten sinä käytät Jumalan antamat lahjasi niin, että hänen valtakuntansa edistyy, usko syntyy ja Jumalan ilo yllättää?

Jos missiologia innostaa sinuakin, saatat kiinnostua tulevista julkaisuistani kansainvälisissä lähetysteologisissä aikakauslehdissä:

- *”The Missiological Challenge of the Anonymous Missionary in the Nordic Context,” International Bulletin of Mission Research, October 2021*
- *”The Gospel of Reconciliation and the Promise of a New Identity,” International Review of Mission, November 2021*

Perheenä lähetystyössä

Anne Gröhn perheineen on palvellut kaksikymmentäviisi vuotta lähetystyössä. Mukaan on mahtunut huippuhetkiä ja tragiikkaa, mutta kaikessa on ollut läsnä rakastava ja ihmeellinen Isä. Millainen perheen matka on ollut?

Hyvä Paimen muistaa

JAPANI Mieleeni tuli leskirouva O., jonka olin käynyt hakemassa kirkkoon ja jonka eräs toinen henkilö oli vienyt takaisin. Kotiportillaan O-san oli ollut peloissaan. Hän ei muistanut, että onko talo todella hänen kotinsa. Miten suuri lohtu jokaiselle dementoitumista pelkäävälle onkaan Hyvän Paimenen olemassaolo. Paimenella on hyvä muisti, vaikka lampaalla ei olisikaan. Jeesus muistaa kodin ja tien sinne hyvin, koska hän itse on tie Isän kotiin, taivaaseen. Hyvä Paimen nostaa väsyneen ja huonomuistisen, ehkä jo liikuntakyvyttömän lampaan hartioilleen ja kantaa hänet kotiin.

Ei ole mitään suurenmoisempaa eikä tärkeämpää kuin päästä Jeesuksen lampaaksi ja pysytellä osana hänen lampaansa. Jokainen eksyksissä oleva tai itsensä avuttomaksi tunteva saa olla varma siitä, että Jeesus tulee luokse, kun vain huutaa avuksi hänen nimeään. Jesajan kirjan mukaan ”Teidän vanhuutenne päiviin saakka minä olen sama, vielä kun hiuksenne harmaantuvat, minä teitä kannan. – minä nostan ja kannan ja pelastan.” (Jes. 46:4.)

Keskus avattiin

KREIKKA Olemme saaneet jälleen avata pakolaiskeskuksen Hellenic Ministries -järjestön tiloissa. Kiitos Jumalalle, että Hän on antanut meille hyvät tilat, joissa voimme laulaa, rukoilla ja julistaa evankeliumia vapaasti. Jumalanpalveluksen aikana urdu-hinditaustaiset maahanmuuttajat voivat osallistua ja kuunnella Jumalan Sanaa omalla kielellään tai käännettynä. Yli viisikymmentä pakolaista saa tukea ostoksiin, internetin käyttöön, lääkkeisiin sekä joissain tapauksissa vuokraan maksimissaan 50 euron arvosta. Tämä 5+2-projekti on tärkeä tuki näille laiminlyödyille pakistanilaisille, intialaisille, nepalilaisille ja bangladeshilaisille pakolaisille.

Ennakkoluuloja

ITÄ-AASIA Uusi kotikaupunkimme on pieni mutta viihtyisä. Asukasmäärä on noin 42 000. Täällä ei tarvitse huolehtia maata usein vaivaavasta huonosta ilmasta, koska kaupunki sijaitsee yli puoli kilometriä merenpinnasta. Löysimme hengellisen yhteisön anglikaanisesta kirkosta, jossa käymme joka sunnuntai. Moni opettajista ja kanssopiskelijoistamme käy samassa seurakunnassa.

Olemme oppineet, että tässä maassa on paljon ennakkoluuloja ja negatiivisia asenteita naapurimaata kohtaan myös kirkon sisällä. Yksi opettajistamme totesi erään luennon päätteeksi, että meidän aikamme täällä ei ole vain valmistautumista tuleviin työtehtäviin, vaan nyt on tärkeää

olla herättelemässä paikallisia kirkkoja rukoilemaan naapurimaan puolesta.

Useat paikalliset kristityt ovat olleet ihmeissään meidän tulevaisuudensuunnitelmistamme. Moni paikallinen kristitty onkin sanonut kokevansa piston sydämessään siksi, että on paljon ulkomaalaisia, joilla on sydämellään ihmiset rajan takana, vaikka samaan aikaan paikalliset kirkot eivät useinkaan rukoile siellä olevien veljien ja sisarien puolesta. Tänne tuleviin pakolaisiin saatetaan suhtautua ennakkoluuloisesti.

Vaikeita pohdintoja

BANGLADESH Minulla on joskus vaikeuksia mennä kerjääjien ohi antamatta heille pientä lanttia. Menen kuitenkin useimpien ohi antamatta mitään, koska tiedän, että tautalla voi toimia kaikki rahat itselleen ottavia liigoja. Olen pohtinut kerjäläisiä paljon ja rukoillut viisautta Jumalalta. En anna koskaan yksinäisille lapsille, koska en halua tukea sellaista elämäntapaa. Joskus annan äideille, joilla on pikkulapsia, vaikka tiedän, että äidit pikkulapsien kanssa voivat olla ”houkutin” ja rahat päätyvät jonkun toisen taskuun.

Useimmiten annan liikuntarajoitteisille, eli niille, jotka istuvat kadulla sokeina tai ilman käsiä ja jalkoja. Heidän on vaikea huolehtia itsestään tässä maassa, jossa läheskään kaikki eivät saa vammaistukea valtiolta. Usein on niin, että liikuntarajoitteisten perheet sijoittavat heidät kävelykadulle johonkin sopivaan paikkaan. Siellä he saavat istua ja kerjätä – tai maata, jos eivät voi istua – ja auttavat perhettään.

Melkein rikollinen

ISRAEL Lueskelin Times of Israel -uutissivuston blogia, jonka kirjoittaja on uskonnollinen juutalaisnainen. Nainen kertoo, kuinka hän pettyi ”lähetystyöntekijöihin”, jotka muuttivat Yhdysvalloista ja evankelikaalien kristittyjen tuella soluttautuivat juutalaisyhteisöön esittäen olevansa juutalaistaustaisia. Teksti oli hätkähdyttävää luettavaa monessa mielessä. Vaikka lähetystyötä ei kielletä laissa, ihmisten asenteissa se lähentelee rikollista toimintaa, jolla halutaan tuhota juutalainen kansa ja uskonto.

Kristityt lähetystyöntekijät pyrkivät kirjoittajan mukaan samaan, johon radikaali islamin, eli sulauttamaan kaikki hallintaansa yhden uskonnon alle. Kirjoitus palautti mieleeni tutun tulvahduksen siitä, mitä elämä täällä on: suostumista kantamaan sitä tietoisuutta, että se, mitä olen kristittynä ja lähetystyöntekijänä tai se, mitä edustan, ei

” MINUN VAKAUMUKSENI on täällä jonkun näkökulmasta lähes rikollinen.”

voi koskaan saada ihmisten hyväksyntää. Vain Jumala voi antaa rohkeuden seistä pystypäin, varmana oman kutsumuksen oikeutuksesta ja tilaisuuden tullen valmiuden myös kertoa uskosta. Minun vakaumukseni on täällä jonkun näkökulmasta lähes rikollinen.

Saaristoriparilaisilla oli paljon kysymyksiä

ETIOPIA Kesäkuussa saimme olla Zoomin kautta mukana Petrus församlingenin ensimmäisellä rippikoululeirillä Isossa Leikosaassa Helsingin saaristossa. Rippikoululai-

set esittivät meille kysymyksiä. Niitä tulikin runsaasti, kuten ”Mikä on parasta Etiopiassa?”, ”Mikä on vaikeinta?” ja ”Miksi teistä tuli lähetystyöntekijöitä?” Vastasimme, että parasta Etiopiassa on, että saamme olla siellä, missä Jumala haluaa meidän olevan. Vaikeinta on nähdä, miten ihmisillä ei ole sitä, mitä he tarvitsevat. Lähetystyöntekijöitä meistä tuli, koska uskomme, että se on Jumalan tie meille.

Lopuksi pappi kysyi, oliko meillä vielä jotain, mitä haluaisimme sanoa nuorille. Vastasimme, että jokainen ihminen on arvokas ja Jumalalla on jokaiselle tehtävä ja suunnitelma elämää varten. Tärkein asia meille kaikille on kuitenkin, että uskaltaisimme seurata Jeesusta. Rukoilkaa nuorten puolesta, että he saisivat kohdata Jeesuksen ja että he uskaltaisivat seurata häntä.

Tunnetko kutsun työn-
tekijämme lähettäjiimme
rukoilemaan ja tukemaan
taloudellisesti? Tule mu-
kaan, saat henkilökohtaisen
kirjeen noin kuusi kertaa
vuodessa. [www.kylvaja.fi/
liity-tilaa/](http://www.kylvaja.fi/liity-tilaa/)

MIKKO PUHALAINEN

Arvokkaita kontakteja luomassa

SUOMI Olemme osallistuneet Etu-Aasian työn palaveriin ja viimeisimpänä eurooppalaisen pakolaistyötä koordinoivan järjestön nettitapaamiseen. Tilaisuudessa pohdittiin, kuinka varustaa seurakuntia uskovien pakolaisten voimaannuttamiseen ja osallistamiseen omissa yhteisöissä. Panelisteja oli kuusi, joista kaksi oli Etu-Aasiasta! Olimme heihin välittömästi yhteydessä sähköpostitse ja meidät toivotettiin tervetulleeksi tutustumaan heidän työhönsä syyskuussa. Arvokas kontakti siis! Aikeissamme on lentää maahan syyskuussa, sillä silloin meillä molemmilla on jo toivottavasti molemmat rokotteet. Jätämme suunnitelmamme Taivaan Isän käsiin!

Lähetystyökö vain aikuisten työtä?

JAPANI Joskus ajatellaan, että lähetystyö on aikuisten työtä ja lapset kulkevat mukana ikään kuin passiivisina matkakumppaneina, joilta ei varsinaisesti kysytäkään, haluavatko he lähteä. Toisaalta välillä saa kuulla tapauksista, joissa lapset on pakotettu olemaan hyvinkin aktiivisesti mukana vanhempien lähetystyössä. On haluttu ylläpitää tiettyä imagoa lähetystyöntekijöistä sekä kilteistä ja reippaista lapsista. Tietenkään lapsia ei pidä painostaa tietynlaiseen malliin. Tavoite on, että lapset saisivat elää mah-

dollisimman tavallista omanikäistensä elämää. Osallistua saa ilman muuta, mutta siihen ei voi velvoittaa. Suurin osa lasten ajasta menee joka tapauksessa koulussa ja myös omaa lepoaikaa tarvitaan. Todellisuus on kuitenkin se, että lasten ja heidän kontaktiensa kautta tapahtuvat usein parhaat kohtaamiset lähetystyön näkökulmasta. Tämän saimme itse myös kokea.

Suru-uutisia Nepalista

NEPAL Nepalín kirkon (Nepali Isai Mandalin) pastori ja perustaja Robert Karthak kuoli 18. toukokuuta 95-vuotiaana. Pastori Robert saapui vaimonsa ja kolmen muun perheen kanssa Nepaliin pioneerievankelistoina Darjeelingistä vuonna 1956, ja he perustivat niin kutsutun Gyaneshwarin seurakunnan pienen kotikirkon muodossa. Tämä seurakunta on vuosien saatossa kasvanut yhdeksi Nepalín merkittävimmistä kirkkokunnista lukuisine tytärseurakuntineen.

Vaikka tätä nykyä kirkkoja on Nepalissa valtava määrä, ovat monien kirkkojen johtajat olleet aiemmin Gyaneshwarin kirkon jäseniä tai jollakin tapana mukana sen toiminnassa. Pastori Robertin kuolema koskettaa Nepalín kristittyjä laajalla rintamalla. Pastori Robertin saarnoissa tuli aina esiin hyvin kirkkaana evankeliumin ja pelastuksen sanoma.

Kieli solmussa

ITÄ-AASIA Uutta kieltä opiskellessa saa ihmetellä monia asioita. Täällä esimerkiksi numeroille on kahdet eri sanastot. Meidän tulee siis opetella kaksi eri tapaa sanoa numerot, jotka ovat ihan erilaiset ja tietää, milloin tulee käyttää mitään tapaa. Esimerkiksi kellonajoissa sanotaan tunnit yhdellä tavalla ja minuutit toisella. Kun ostaa hedelmiä, niin hedelmien määrä sanotaan yhdellä tavalla ja hinta taas toisella. Kyllä siinä on aivojumbppaa, kun torilla miettii, että kuuluuko nyt sanoa ”viisi” vai se toinen vitonen! Paljon riittää siis opeteltavaa sanaston ja kieliopin lisäksi.

Muutamia väläyksiä Itä-Siperian kentältä

ITÄ-SIPERIA Talvikaudella 2020–21 menetin kuusi vanhempaa ystävää, joiden luona vierailin Burjatiassa. Heistä kolme oli jo yhdeksänkymppisiä. Kolme oli nuorempia, mutta vakavasti sairaita. Korona ei ollut kenelläkään kuolinsyynä. Nyt siellä ei ole enää yhtään vanhusta, joka minua odottaisi kylään.

Koulua kotimaassa

SUOMI Olemme kiitollisia kuluneesta vuodesta kotimaassa. On todella hienoa, että lapset ovat saaneet käydä koko tämän vuoden kyläkoulua lähiovetuksessa. Tuskin erehdyn, jos väitän, että lapsemme ovat olleet koulun innokkaimpia ja tyytyväisimpiä oppilaita: sen verran erilaista koulunkäyntiä on Suomessa Ukrainaan verrattuna.

Helpoin aine kaikille on ollut matematiikka, josta kaikki saivat kympin todistukseen. Siitä kunnia ukrainalaiselle matematiikan opetukselle, joka tuskastuttavuudestaan huolimatta on kantanut hyvää hedelmää. Vaikeimmalta taas on tuntunut äidinkieli, etenkin kirjoitus ja kielioppi, joissa lapset eivät juuri ole saaneet harjoitusta. On ymmärrettävää, että äidinkieli kärsii, kun koulua käy jollain muulla kielellä. Isommat kyllä puhuvat suomea sujuvasti muutamaa venäjäästä kopioitunutta kielioppirakennetta lukuunottamatta.

”

LASTEN KAUTTA
tapahtuvat usein parhaat
kohtaamiset lähetystyön
näkökulmasta.”

Yli odotusten

SUOMI Vaikka loppukesän vaikea koronatilanne aiheutti monenlaista säätöä, seurakuntavierailut Ranualla, Kelonkartanossa, Raahessa, Kalajoella, Keiteleellä sekä maahanmuuttajien parissa Hämeenlinnassa ja Porissa onnistuivat yli odotusten. Vaikka kuluneena vuonna olemme joutuneet saattamaan monta uskollista lähtöksen ystävää viimeiselle matkalleen, tuli tunne, että Jumala tekee uutta ja herätyksen tuulet puhaltavat.

Porissa **Elias** saarnasi jumalanpalveluksessa ja kirkkokahvien jälkeen hän jäi pitämään arabiankielistä seminaaria noin kolmellekymmenelle sanan nälkäiselle miehelle. Kirkkosalin puolella saimme olla todistamassa kahta kastetta, jonka jälkeen opetin heille tulkin välityksellä kesän teemasta: Kuinka voin kuulla Jumalan äänen? Meihin teki suuren vaikutuksen työntekijöiden pitkäjänteinen sitoutuneisuus ja yhdessä tekemisen meininki. Maahanmuuttajille Eliaksen sanoma omalla äidinkielellä meni suoraan sydämeen ja rukouksemme on, että Jumala saa kasvattaa heidän keskuudestaan hengellisiä johtajia ja että Kylväjä saa olla mukana tavoittamassa tavoittamattomia Suomeksi.

Haetaan: terveitä eläkeläisiä

ETIOPIA Etiopian evankelinen Mekane Yesus -kirkko kasvaa vauhdilla Adola Genalen hiippakunnassa, missä hankealueemme sijaitsee. Lähetyssyhdistys Kylväjä rahoitti aikoinaan Adolan raamattukoulun kirjastorakennuksen. Raamattukoulu on nykyisin opistotasoinen.

Rukoilemme, että koronapandemian rajoitusten poistuttua Kylväjä voisi lähettää opistolle määräaikaan tehtävään opettajaksi terveitä eläkeläisiä, jos Jumala suo. Rohkaisen teitä ottamaan yhteyttä Kylväjään, jos voisit itse tai tiedät jonkun muun, joka voisi olla halukas viettämään kolmesta kuuteen kuukautta Adolassa – se tunnettiin ennen nimellä Kebre Mengist.

Hätä lapsesta

Kun on hätä, rukous kiteytyy parahdukseksi, auta! Suurinta tuskaa vanhempi kokee kärsivän lapsensa rinnalla.

Murhe oli tullut kapernaumlaiseen kotiin. Perheen pikkupoika oli sairastunut kuumetautiin niin vakavasti, että hänen pelättiin kuolevan. Ehkä monia keinoja ja parantajia oli jo kokeiltu, mutta mikään ei ollut auttanut. Mahdollisesti perhe oli ollut mukana Kaanaan häissä ja kohdannut Jeesuksen siellä. Tai kenties joku perheenjäsenistä oli kuullut Jeesuksen auttaneen ihmisiä muualla. Huoli pojasta vaivasi perheen isää, paikallisen ruhtinas Herodeksen virkamiestä. Hätä ajoi hänet kolmenkymmenen kilometrin matkalle Kaanaaseen, jossa Jeesuksen tiedettiin olevan. Voisiko Jeesus auttaa?

Pikkupojan isällä ei ollut aikaa hienosti muotoiltuihin rukouksiin. Hän yksinkertaisesti pyysi, että Jeesus parantaisi hänen poikansa, ennen kuin tämä kuolee. Jeesuksen tylyntuntuinen suhtautuminen ei saanut isää peräännyttämään. Hätä, joka oli ajanut hänet matkalle, sai hänet jatkamaan avun pyytämistä. Isä sai rukouksiinsa vastauksen: varman lupauksen siitä, että hänen poikansa elämä jatkuu. Jo kotimatalla isä sai kuulla lupauksen toteutuneen. Tällä ihmeellisellä parantumisella oli voimakas vaikutus koko virkamiiehen perheeseen ja palvelusväkeen. Kaikki he uskoivat Jeesukseen.

Evankeliumeissa kerrotaan muutamista muistakin perheistä, joissa lapsen aiheuttama huoli ajoi heidät Jeesuksen luokse. Jairos-isä kantoi suurta murhetta 12-vuotiaasta vaikeasti sairaasta tyttärestään. Jeesus tuli kotiin tyttären vuoteen vierelle, herätti hänet kuolemanunesta ja osoitti siten olevansa kuolemaakin voimakkaampi. (Luuk. 8:40–42, 48–56.)

Isä oli asialla myös tapauksessa, jossa paha henki vaivasi hänen poikaansa. Silläkään kertaa isän rukous ei sisältänyt korulauseita, mutta poikansa tilanteen hän kertoi Jeesukselle. Ajamalla pois pahan hengen ja parantamalla pojan Jeesus näytti valtansa yli pahuuden henkivaltojen. (Luuk 9:37–43.)

Lapsen sairaus ja sairastuminen tuo vanhemmille monenlaista vaivaa ja huolta. Suomessa voimme olla vain kiittolaisia tarjolla olevasta hyvästä sairaanhoidosta. Silti vakava sairastuminen järkyttää koko perhettä. Jeesukselta saa pyytää apua kaikenlaisiin tilanteisiin, mahdottomiinkin. Jeesus ei kysy uskoa tai uskon määrää. Riittää, kun pyytää häneltä apua ja kertoo hänelle hätänsä. Onkohan isällä erityinen tehtävä rukoilla lastensa puolesta?

Kapernaumlaisen virkamiiehen koko talonväki tuli uskoon. Myös Apostolien teoissa kerrotaan koko perheen kääntymisestä Jumalan puoleen, kun kauppias Lydia otti vastaan Paavalin julistaman sanoman, ja hänen koko perhekuntansa kastettiin. (Apt 16: 13–15.)

Jeesus haluaa toimia perheiden elämässä. Joskus vaikeat tapahtumat, jopa lapsen sairaus, kutsuvat koko perhettä Jeesus-uskoon. Jeesus haluaa auttaa tähän elämään kuuluvissa murheissa, mutta Hän haluaa antaa vielä enemmän: Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, sinä ja sinun perhekuntasi (Apt 16:31).

Katso Jukka Norvannon opetussarja Isä meidän -rukouksesta www.janoinenlammas.fi. Jukan opetussarjan uusi jakso julkaistaan tiistaisin.

” Jeesukselta saa pyytää apua kaikenlaisiin tilanteisiin, mahdottomiinkin. Jeesus ei kysy uskoa tai uskon määrää.”

” Jeesus tuli taas Galilean Kaanaan, missä hän oli muuttanut veden viiniksi. Kapernaumissa oli kuninkaan virkamies, jonka poika oli sairaana. Kuultuaan Jeesuksen tulleen Juudeasta Galileaan hän lähti Jeesuksen luo ja pyysi, että tämä tulisi parantamaan pojan, joka oli kuolemaisillaan.

Jeesus sanoi hänelle: »Te ette usko, ellette näe tunnustekoja ja ihmeitä.» Mutta virkamies pyysi: »Herra, tule, ennen kuin poikani kuolee.»

Silloin Jeesus sanoi: »Mene kotiisi. Poikasi elää.»

Mies uskoi, mitä Jeesus hänelle sanoi, ja lähti. Jo kesken matkan tulivat hänen palvelijansa häntä vastaan ja kertoivat pojan parantuneen. Mies kysyi heiltä, mihin aikaan poika oli alkanut toipua, ja he sanoivat: »Eilen seitsemännellä tunnilla kuume hellitti.» Silloin isä ymmärsi, että se oli tapahtunut juuri silloin, kun Jeesus sanoi hänelle: »Poikasi elää», ja hän ja koko hänen talonsa väki uskoivat Jeesukseen.

Tämä oli Jeesuksen toinen tunnusteko, ja hän teki sen tultuaan Juudeasta Galileaan.”

(Joh.4:46–54.)

LEMPEÄT MATKAKUMPPANIT

Kirjapöiminnat tarjoavat virikkeitä hengelliseen vanhemmuuteen ja kasvuun.

Robert E. Coleman: Elämä opetuslapsena Apostolien teoissa ja tänään (Bergvik-säätiö, Salo 2020). Suom. Yrjö Rossi ja Ritva Harjunen, 2003. Alkuteos The Masterplan of Discipleship, 1988.

Opetuslapseus on elämäntapa – miten ohjata löytämään se? Tohtori **Robert E. Colemanin** kirja esittelee opetuslapseuttamisen periaatteita ja sitä, kuinka niitä voi soveltaa tänäkin päivänä. Coleman esittelee keskeisiä tekijöitä, jotka vaikuttivat opetuslapseuttamiseen alkuseurakunnan aikana. Henkilökohtaisten suhteiden kautta opittiin, mitä Kristuksen seuraaminen tarkoitti arjen keskellä ja päivittäisissä askareissa. Yhdessä matkustaminen oli tiimityötä sekä uuden oppimista ja oivaltamista yhdessä. Yhdessä oppiminen loi

pohjan seurakuntaperheen perusarvoille ja itse elämälle.

Kyse ei siis ole tekniikoista tai menetelmistä vaan Jumalan sanan periaatteista. "Opetuslapseus ei ole Hengen lahja, se on käsky. Se ei ole erityinen kutsu vaan elämäntapa." **MINNA MARIA LENFELDOVA**

Saara Kinnunen: Lapsen usko. Miten tukea lapsen hengellistä kasvua? (Uusi tie 2011)

Moni äiti ja isä miettii, miten välittää omaa kristillistä vakaumusta ja uskoa lapsille. Sosiaalipsykologi ja perheneuvoja **Saara Kinnusen** kirja "Lapsen usko" tarjoaa oivaa apua. Se perustuu tekijän omaan kokemukseen, tutkimukseen ja ennen kaikkea Raamatun kestäviin periaatteisiin.

Kirja on täynnä käytännön-elämää ja koeteltuja neuvoja.

Lapsen eri ikäkaudet tulee ottaa huomioon hengellistä kasvua pohdittaessa. Paljon merkitsee, miten uskoa eletään todeksi kotona keskellä arkielämää. Merkittävää on vanhempien ja lasten yhdessä osallistuminen jumalanpalveluksiin ja muuhun toimintaan. Tyttöjen ja poikien erilaisuutta ei saa unohtaa. Miehiä tarvitaan lapsi- ja nuorisotyöhön. Meille epätavallisille vanhemmille on tarjolla esirukoustehtävä lastemme puolesta. **JARMO MÄKI-MIKOLA**

Maarit Eronen: Kutsuna kuuliaisuus – tavallisen naisen epätavallinen elämä (Päivä Oy 2021)

Jos mietit, miten Jumala johdattaa, tämä kirja on sinulle! Maarit Eronen kuvaus omasta kasvustaan Jumalan lapsena ja YWAM:n lähetystyöntekijänä on harvinaisen avointa ja rehellistä. Elämänmakuinen ja vetävä stoori vie lähetystyöhön Kiinaan, New Yorkin kaduille sekä Etelä-Afrikkaan. Parasta antaa on se, että kirjassa uskalletaan kohdata myös kivut ja oma keskeneräisyys. Eräs mielenkiintoinen juonne Eronen elämässä on hengellinen vanhemmuus. Se on mahdollista myös yksinelävälle.

Maaritin avoimuus on herättänyt monen lukijan prosessoimaan johdatusta omakohtaisesti. Tällaisessa vuo-

rovaikutuksessa voi syntyä uniikkeja oivalluksia. Suosittelen kirjaa nuorille kristityille ja lähetyskutsuaan pohtiville sekä kaikille, jotka halusivat päästä lähempään yhteyteen tai vaallisen Isämme kanssa.

Vuonna 2019 Eronen voitti Vuoden kristillinen kirja -palkinnon teoksellaan Kadun kukka. **MARI TURUNEN**

KRISTUKSEN RAKKAUS ON TAHTOTILA

Oman elämän uhraaminen Jumalan valtakunnan vuoksi on käynyt harvinaiseksi, toteaa Burjatian työntekijä Anitta Lepomaa.

Koronapandemia on koetellut kaikkia ihmissuhteita mutta ehkä eniten juuri niitä läheisimpiä. Toisaalta on pitänyt olla koko ajan kotona samojen ihmisten kanssa, toisaalta ei ole päässyt tapaamaan niitä ihmisiä, jotka ovat itselle tärkeitä. Turhautuminen on varmasti päällimmäinen tunne.

Jeesuksen omaiset olivat huolissaan, kun perheen vanhin poika sai osakseen kaikenlaista huomiota mutta näytti unohtaneen ne, joiden pitäisi olla hänelle oikeasti tärkeitä. Samantapainen tunne voi olla lähetystyöntekijän omaisilla ja ystävillä. Miksi lähteä kauas vieraiden ihmisten pariin, kun kotonakin tarvitaan apua ja tukea?

Ikävöikö Jeesus koskaan Nasaretissa asuvia omaisiaan? Vai oliko hän niin palvelutehtävänsä pauloissa, ettei ehtinyt miettiä, mitä heille kuuluu? Kristus täytti vakaasti sitä tehtävää, mitä varten hänet oli lähetetty tähän maailmaan. Siihen päämäärään sisältyivät hänen lähiomaisiensakin, vaikka he eivät silloin sitä vielä aavistaneetkaan.

Nykyään oman elämän uhraaminen toisten hyväksi on käymässä harvinaiseksi ainakin lähetyskentillä. Kuka on valmis viettämään loppuelämänsä jossakin syrjäseudulla ja tekemään työtä kansan hyväksi, joka ei arvosta ponnistelujasi? Hitaas-

ti kehittyvä tai näkymätön hedelmä esimerkiksi radiotyön tai raamatunkäännöstyön kautta aiheuttaa harvoin suurta innostusta ympäristössä. Seurakunnan ja kirkon rakentamiseen menee vuosia tai vuosikymmeniä. Monen mielestä se on hukkaan heitettyä aikaa ja voimavaroja, jotka olisi voitu käyttää paremminkin.

Miksi lähteä kauas vieraiden ihmisten pariin, kun kotonakin tarvitaan apua ja tukea?

"Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät, ja minun tahtoni on, että te lähdette liikkeelle ja tuottatte hedelmää, sitä hedelmää, joka pysyy. Kun niin teette, Isä antaa teille kaiken, mitä minun nimessäni häneltä pyydätte. Tämän käskyn minä teille annan: rakastakaa toisianne." (Joh. 15:16-17.)

Tärkein kysymys on Jumalan tahdon täyttäminen. Nuori leski Ruut lähti anoppinsa Noomin mukana vieraaseen maahan ilman suuria toiveita tulevaisuutensa suhteen. Mutta Jumala johdatti hänen elämäänsä,

ja Ruut löysi uuden kodin vieraasta maasta.

Mieheni **Vladimir** on kansallisuudeltaan burjaatti. Hänen elämäntehäväkseen on muodostunut evankeliumin kertominen omalle kansalleen. Hänelle on tärkeää elää niin kuin opettaa ja julistaa ilosanomaa sanoin ja teoin. Laajalle levinneestä syövästään huolimatta tämä eläkeläispastori vie jatkuvasti humanitaarista apua satojen kilometrien päähän maaseutukyliin. Samaan aikaan hän on vastuussa kaupunkiseurakunnan toiminnasta ja kirkonrakennushankkeesta. Tiibetibuddhalaiset sukulaiset alkavat vähitellen kiinnostua Jeesuksesta, johon Vladimir uskoo.

Olen lukenut tänä kesänä rovasti **Yrjö Niemen** kirjaa Matkalla Siperiassa. Siinä kerrotaan muun muassa englantilaisesta sairaanhoitajasta Kate Marsdenista, joka 1890-luvulla matkusti rekikyydillä halki Siperian Jakutiaan auttamaan leprapotilaita. Matkan varrella hän teki paljon muutakin hyvää. Kaikista vaivoista ja vastuista huolimatta hän suoritti tehtävänsä loppuun Kristuksen rakkauden pakottamana (2 Kor 5:14).

"Näin loistakoon teidänkin valonne ihmisille, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaissa" (Mt 5:16).

KERROMME SEN LASTEMME LAPSILLE

Yhä useampi nykyvanhempi ei halua siirtää lapsilleen hengellistä perustaa. Kun usko periytyy yhä harvemmin, talkoisiin tarvitaan myös isovanhempia.

Olin isovanhempien ja lastenlasten leirillä. Meitä oli paljon. Kaikki eivät mahtuneet mukaan, koska majoitustilat loppuivat. Tapasin tuttuja isovanhempia. Jonkun olin tavannut opiskeluaikana, joku oli tuttu hengellisen työn tekijä ja joku palveli seurakunnassa. Moni kertoi leirille tuleminen syyksi sen, että lapsenlasten perheet eivät käy seurakunnassa tai lasten kotona ei hengellisyys ole läsnä, siksi isovanhemat haluavat tuoda lapsenlapsensa Sanan ulottuville ja uskovien yhteyteen. Sitä eivät lasten perheet kiellä.

Elämme aikaa, jolloin vanhempien usko ja arvot eivät automaattisesti siirry seuraavalle sukupolvelle. Yhä useammin näyttää siltä, että 1960- ja 1970-lukujen herätysten lastenlapset valitsevat toisin kuin vanhempansa. Kirkon tutkimuskeskuksen entinen johtaja **Kati Tervo-Nimelä** totesi esitelmässään Teologisilla opintopäivillä 2021, että usko "periytyy" yhä harvemmin. Vanhempien uskonnollisuus

on edelleen vahvin seuraavan sukupolven uskonnollisuutta selittävä tekijä. Kuitenkin tänä päivänä uskonnottomuus periytyy varmemmin kuin uskonnollisuus.

Hanna Salomäen artikkelissa Kirkon ja kristinuskon asema Suomessa 2020-2030 -luvulla (lustitia 36 (2019): 102-118) todetaan, että kaksi uskonnotonta vanhempaa siirtää uskonnottomuuden miltei sataprosenttisella todennäköisyydellä seuraavalle sukupolvelle, mutta uskovien vanhempien kohdalla uskon "siirtymisen" todennäköisyys on vain viisikymmentä prosenttia. Yhden uskonnollisen vanhemman todennäköisyys välittää usko lapsilleen on puolet kahden vanhemman mahdollisuuksista.

Talkoisiin tarvitaan sekä vanhempia että isovanhempia, jotta isiemme usko, joka meille henkilökohtaisesti on ollut elämän voima ja perusta, voisi siirtyä seuraaville sukupolville. Jotkut järjestöt, joiden työn piirissä ei ole perheitä, ovat ottaneet yhdek-

si painopistealueeksi ylisukupolvisen toiminnan, eli isovanhempien ja lastenlasten yhteiset tapahtumat.

Olemme kuulleet tarinoita, joissa ihmiset kertovat, miten lämmin suhde mummoon tai vaariin ja heidän uskonsa ja esirukouksensa ovat merkinneet kantavaa perustaa omalle uskonelämälle. Mummojen usko ja opetus on kantanut Inkerin kirkossakin satoa yli yhden sukupolven.

Minulle nykyisen elämäni suurimpia iloja ovat hetket, kun voin mennä kirkkoon jonkun lapsenlapseni kanssa. Kirkkomatkat on aloitettava pieninä, jolloin lapsi lähtee minne tahansa isovanhempiensa matkassa. Samanlainen ilo on niinä iltoina, kun saan olla saattelemassa lapsia nukkumaan. Muun lukemisen lisäksi haluan viimeiseksi lukea Raamatun kertomuksen. Käytän kuhunkin ikäkauteen sopivia Lasten Raamattuja. Luettelen kertomusten otsikoita ja lapset saavat valita. Sitten kertaamme päivän iloja ja harmejä. Niistä tulee kiitos- ja esirukousaiheita. Sitten

siunaamme niitä, joita lapset haluavat sinä iltana muistaa.

Tapasin mummoystäväni. Hän kertoi yöpyneensä nelivuotiaan lapsenlapsensa kanssa. Poika käpertyi mummin kainaloon ja sanoi: "Mummi tehdään taas sitä, missä sanotaan minun kavereitteni nimiä." "Ai rukoillaan yhdessä", täydensi mummi. Pojan sanavarastoon ei kuulunut rukous-sanaa, omat vanhemmat kun eivät halunneet opettaa lasta rukoilemaan, mutta eivät kieltäneet isovanhempia niin tekemästä.

Niinpä sitten luettiin lapsen kavereit ja serkut ja naapurit ja kaikki mahdolliset ihmiset, mitä mummi kuvitteli pojan tuntevan ja rukoiltiin heidän puolestaan. Sitten mummin tietämys loppui ja sanottiin aamen ja hyvää yötä. Jonkun ajan kuluttua poika sanoi: "Mummi, tehdään taas sitä, sanotaan taas minun kavereitteni nimiä". Niinpä aloitettiin alusta.

Lapsen uskonelämän tueksi riittää yksikin aikuinen, joka uskoo ja jakaa uskoa lapsen kanssa. Lapsi ja uskova aikuinen ikään kuin elävät yhteistä uskonelämää. Me isovanhemat voimme olla saattelemassa lapsenlapsiamme ja ehkä joitain muitakin lapsia rukouksen maailmaan.

Nyt melkein kuulen jonkun murheissaan kysyvän, mitenkä silloin, jos lapsen vanhemmat kieltävät puhumasta Jumalasta tai rukoilemasta. Silloin kunnioitamme lapsen vanhempien toivomusta heidän kodissaan, mutta kukaan ei voi määrätä, mitä teemme omassa kodissamme. Ruokapöydässä voimme kertoa, että meillä on tapana sanoa ennen syömistä näin: "Siunaa Jeesus ruokamme..." Illalla voimme kertoa, että mummi tai vaari tapaavat rukoilla ennen kuin nukahtavat. "Sanomme tavallisesti näin..."

SAARA KINNUNEN

Sosiaalipsykologi, kirjailija ja eläkkeellä oleva kirkon perheasiainkeskuksen perheneuvoja.

KARU KOTI

Kreikan Lesboksen saarella sijaitseva Mavrovounin pakolaisleiri rakennettiin tilapäiseksi telttaleiriksi. Siitä huolimatta se on ollut koti tuhansille pakolaisille jo vuoden ajan.

Mavrovounissa on mahdollisuus käydä lämpimässä suihkussa kerran viikossa. Suihkuaika on seitsemän minuuttia.

WILLEKE FRANCKE

– Talvella olot ovat surkeat. Lesboksen saarella talvi on kylmä ja vettä sataa runsaasti. Vesi kastelee peitot, patjat ja vaatteet teltassa. Niiden kuivattaminen on talvella vaikeaa, sairaanhoitajana EuroRelief-järjestössä työskentelevä Willeke Francke toteaa.

Vapaaehtoisista roskienkerääjistä huolimatta roskakasat ovat yleinen näky.

WILLEKE FRANCKE

ANNA LOUISE HEETTERIJ

Mavrovounissa asui keväällä 2021 noin seitsemäntuhatta ihmistä, joista lapsia oli noin kolmetuhatta. Alle 12 -vuotiaille lapsille pyritään järjestämään koulua maanantaista torstaihin.

– Ihmiset yrittävät lämmittää telttoja sähkölämmittimillä, jotka voivat aiheuttaa telttapaloja. Sähkön ylikuormittuminen puolestaan aiheuttaa sähkökatkoja, eikä silloin voi keittää edes kuumaa vettä lämmikkeeksi, Willeke Francke kuvaa.

Kun Morian pakolaisleiri paloi syyskuussa 2020, Kara Tepe-nimisen pakolaisleirin viereen ryhdyttiin rakentamaan uutta leiriä. Tämä Mavrovounin telttaleiri sijaitsee lähellä merta, tuulisessa ja kylmässä paikassa. Koska leiristä ei haluta pysyvää, se pidetään telttakylänä.

SILAS ZINDEL

Työskentelin EuroRelief-järjestön palveluksessa Mavrovounin pakolaisleirillä syyskuusta joulukuun loppuun vuonna 2020. Päätehtäväni oli dokumentoida avustusjärjestön työtä pakolaisleirillä. Pakolaisten ahdingon kuvaaminen kunnioittaen heidän omanarvontuntoaan oli haastava tehtävä. Koetin tallentaa leirin todellisuutta totuudenmukaisesti ilman pakolaisten tai maan hallituksen kritisointia.

ANNA LOUISE HEETEBRIJ ja WILLEKE FRANCKE

Hollantilaiset Anna Louise Heetebrij (vas.) ja Willeke Francke työskentelevät EurReliefin vapaaehtoisina omissa ammateissaan, Heetebrij opettajana ja Francke sairaanhoitajana.

Kylväjän Legacy-aktiot suuntasivat kesällä Kreikkaan ja Suomeen. Katso video aktiotunnelmista Kylväjän Youtube-kanavalla!

Tarkka taloushallinnon asiantuntija

Lähetyskurssi oli merkittävä etappi matkalla, joka toi Irene Malisen myöhemmin töihin Kylväjään.

9 O-luvulla Irene Malinen luki haastattelun naisesta, joka oli haaveillut insinööriopinnoista. Epäonnistuminen ylioppilaskirjoituksissa oli kuitenkin sulkenut nuo ovet ja mutkien kautta nainen päätyi työskentelemään lähetysjärjestössä.

- Hän kertoi haastattelussa ymmärtäneensä Jumalan tienneen paremmin, missä hän viihtyy. Tuo juttu kosketti minua voimakkaasti, Irene Malinen muistelee.

Irene Malinen työskentelee Kylväjän taloushallinnossa. Työ vaatii tarkkuutta ja vastuuntuntoa, ja juuri niitä Ireneltä löytyy, mutta meni aikaa, ennen kuin hän oivalsi ominaisuutensa vahvuuksiksi.

Elämän lähteelle

Taluskouluun, au pariiksi juutalaiseen perheeseen Lontooseen ja töitä Suomessa. Parikymppisenä Irene Malinen etsi omaa alaansa, joka alkoi avautua vuonna 1982 kauppaopistossa. Opintoja seurasi työt pankeissa. Elämä oli juhlimista, mutta Irene oli kyllästynyt siihen ja kaipasi jotain syvempää.

Hän huomasi Kirkko ja Kaupunki -lehdessä ilmoituksen tulevasta Billy Grahamin missiosta Olympiastadionilla ja innostui. Pettymys oli suuri, kun kävi ilmi tapahtuman olevan vasta vuoden päästä. Se oli pitkä aika odottaa. Missio oli hänelle mahdollisuus tehdä uskonratkaisua.

- Ensimmäiset uskovat, joihin tutustuin, häilyivät toinen jalka maailmassa. Samalla ystävänä ottivat minuun etäisyyttä.

Ulkopuolisuudesta huolimatta Irenen ei tarvinnut katsoa taakseen. Hän oli valinnut Jeesuksen.

Kurssille, mutta ei työalueelle

Irene työskenteli työeläkevakuutusyhtiön taloushallinnon tehtävissä, mutta kaipasi vaihtelua. Uskoontulon myötä

kaikki hengellinen kiinnostus ja hän kävi Kansan Raamattuseuran kursseilla Vivamossa ja teki opintoja avoimessa yliopistossa.

- Kirjanpidossa olin hyvä, mutta lisäopinnot eivät kiinnostaneet.

Irene oli säästänyt rahaa, jotta hän voisi pitää taukoa työstä. Mutta mitä hän tekisi toimivapaalla? Tätä hän ruokoi usein.

- Eräänä yönä näin unen, jossa lehden välissä oli Sanansaattajien ilmoitus. Pian sen jälkeen Luemme Raamattua -lehden välissä oli Sanansaattajien ja Kylväjän yhteisen lähetyskurssin mainos. Koin, että minua rohkaistiin hakemaan kurssille.

Lähetyskurssilla Irene imi itseensä raamattuopetusta. Hän nautti niin paljon, että sen huomasivat muutkin.

- Joku kysyi, kuka on tuo nainen, jonka kasvot loistavat.

Kun kurssitovereiden lähtösuunnat alkoivat hahmottua, Irenelle varmistui, ettei hän olisi valmis lähetystyöhön. Lähetyskurssin hän oli maksanut sen itse ja sopinut, että mikäli hänet lähetetään työalueelle, kurssimaksu palauteaan.

- Kyselin Jumalalta, mitä nyt?

Irene palasi toimivapaalta omaan työhönsä.

"Luotan Jumalaan"

Irenen sisällä kasvoi halu muutokseen.

- Eräässä hengellisessä tilaisuudessa puhuja sai tiedon sanat: "Olet turhautunut työhösi ja olet hakenut uutta paikkaa. Älä tee mitään, Jumala sen tekee". En saanut hakemaani tehtävää.

Vuonna 2005 eläkelaki muuttui, mikä johti Eterassa henkilöstövähennyksiin. Irene tarttui tarjottuun eropakettiin ja irtisanoutui vuonna 2008. Sitten hän teki valintoja, joiden seurauksena elämässä koitti vaikein vaihe. Ilman työtä tai tulevaisuuden visiota kaikki tuntui synkälle.

” Vasta Kylväjässä olen ymmärtänyt, että kirjanpito on minun juttuni!”

- Minua motivoi suuresti työskentely lähetyskurssin hyväksi. Se tarjoaa kansainvälisen näköalapaikan, Irene Malinen toteaa.

- Aamuisin sanoin ääneen, että luotan Jumalaan. Riipuin kiinni tiedossa, että Jumala on laskenut pääni hiuksetkin.

TE-toimistossa tehdyn inhimillisen erehdyksen vuoksi Ireneä ei merkitty työnhakijaksi, mikä tarkoitti myöhemmin työttömyyskorvauksen kieltämistä. Irene itki kotisohvallaan ja avasi Raamatun, jonka ensimmäiset silmiin osuneet sanat olivat: "Pidätä äänesi itkusta, silmäsi kyyneleistä, sillä sinun työstäsi on tuleva palkka, sanoo Herra". (Jer.31:16 KR33-38).

Näin kävikin, kun virhe korjattiin. Mutta Irenen oli vielä aika odottaa Herraa.

Omallalla paikalla, suuressa mukana

Syksyllä 2011 Irene huomasi Sana-lehdestä, että Kylväjään haettiin osa-aikaista talousassistenttia. Hän sai paikan ja aloitti Kylväjässä joulukuussa. Seuraavana syksynä talousjohtajaksi tuli Heikki Kämäräinen ja Irene hoksasi, että tiimi oli mitoitettu

pienemmällä henkilömäärällä. Seuraavana vuonna henkilöstömuutokset keikauttivat tilanteen toiseksi ja Irenestä tuli kokoaikainen työntekijä syksyllä 2013.

- Heikin sparrauksessa opin paljon uutta. Vasta Kylväjässä olen ymmärtänyt, että kirjanpito on minun juttuni!

Sitten koko työyhteisö koki raskaan menetyksen: syöpään sairastunut Heikki ei palannut kesälomaltaan 2014 enää töihin ja myöhemmin hän menehtyi.

- Se oli aikamoista aikaa, ja jäin talouspuolelle yksin.

Irene sai kiireapua, ja Petri Javanainen aloitti talousjohtajana vuonna 2015.

Nyt Irenen työura on loppusuoralla. Hänen vastuullaan on palkanlaskenta, kirjanpito sekä osto- ja myyntireskontra. Lisäksi hän auttaa tilinpäätöksen teossa ja tilastoinnissa. Ensi tammikuun lopulla Irene jää lomille ja sen jälkeen koittaa eläke.

- Olen lähetystyön taustatukija.

Illoitsen, että saan olla mukana näin ihanassa, Jumalan antamassa tehtävässä!

Etapit

- 1977 ylioppilaaksi Kuhmon yhteislukiosta
- 1978 au pairina Lontoossa 6 kk
- Töitä eri yrityksissä
- 1982-1984 opinnot Kajaanin kauppaoppilaitoksessa
- 1984-1987 töitä pankeissa
- 1987-2008 taloushallinnon tehtävissä Keskinäinen Eläkevakuutusyhtiö Etera
- 1995 Kylväjän ja Medialähetys Sanansaattajien lähetyskurssi (toimivapaa)
- 2000 vuorotteluvapaa, kielikoulussa Lontoossa 2,5 kk
- 2002-2003 vuorotteluvapaa, raamattukoulussa Ruotsissa
- 2011- Kylväjässä taloushallinnon tehtävissä

Kun noitarumpu vaikenee

– Ovatko saamelaiset menettäneet jotakin, kun en jatkanut esi-isieni perinteitä noituuden harjoittajana, vaan minusta tuli luterilainen pappi? saamelaissuvun jälkeläinen kysyy. Lähetystyö alkuperäiskansojen parissa saattaa hävittää joitakin kulttuurisia piirteitä, mutta onko se huono asia? Kylväjän työaluevastaava Tapio Pokka, saamelainen kulttuurituottaja Suvi Järvensivu ja burjaattikirkkoherra Vladimir Nikiforov vastaavat.

– Shamanismista luopuminen ei ole saamelaisuudesta luopumista, Suvi Järvensivu sanoo. Hänen mielestään kulttuuri-identiteettiä vahvistaakseen ei kannata esimerkiksi käyttää mitä tahansa rumpuja tai koruja.

Pastori **Tapio Pokalla** on Kylväjässä vastuullaan lähetystyö burjaattien, jakuuttien, mongolien ja japanilaisten parissa. Alkuperäiskansat ja niiden kulttuurit ovat hänelle rakkaita muun muassa siksi, että hän isän puolelta polveutuu lappalaisesta suvusta.

– Kirkollisten asiakirjojen mukaan saamelaiset esi-isäni olivat kirkonkirouksessa noituuden harjoittamisen takia. Ovatko saamelaiset tai Suomi menettäneet jotakin, koska en jatkanut shamanismin harjoittamista, vaan minusta tuli luterilaisen kirkon pappi? Pokka kysyy.

Hän näkee shamanismin yrityksenä vastata suuriin kysymyksiin kuolemasta, sairauksista, peloista sekä hyvästä osasta tässä elämässä ja tuonpuoleisessa.

– Kun sydän avautuu Kristukselle, kuoleman voitajalle ja syntien sovittajalle, noitarummulle ei ole enää käyttöä.

Pokka kokee, että hänellä on hyvän sanoman välittäjänä enemmän annettavaa kuin vaikkapa shamaanina.

– Kristus muuttaa yksilöiden lisäksi kokonaisia kulttuureja. Silloin poppamiehet ja noidat joutuvat etsimään uuden ammatin, eikä riidan päätteeksi vedetä esiin puukkoa. Lapsiuhrin ja moniavioisuus loppuvat, Pokka luettelee.

– Jos tällaiset asiat muuttuvat, olemmeko menettäneet mitään säilyttämisen arvoista? Jos ihmissyöjistä tulee vegaaneja, haittaako se?

Naamiot museoon

”Vapaus” on Pokan teologian ydinsana. Kun työ onnistuu kulttuureja kunnioittaen, uudet kristityt jättävät orjuuttavat tavat ja uskomukset taakseen ja pitävät muun. Pokka painottaa rajankäynnin herkkyyttä. Parasta on, että Jumalan sana ja rukous synnyttävät muutoksen, eikä toisesta kulttuurista tullut sanele sääntöjä.

Pokka pitää tärkeänä, että yhteisöjä tuetaan oman menneisyyden tuntemisessa ja tunnustamisessa. Tässä auttavat rehellisesti talteen kirjoitetut tarinat ja esimerkiksi museot.

– Ulan-Udessä on kansatieteellinen museo, jossa säilytetään muun muassa alkuperäiskansojen shamaanien varusteita.

Lähetystyötä syytetään toisinaan kansojen alkuperäisen perinteen tuhoamisesta. Pokan mielestä kansan säilyminen ”alkuperäisenä” on mahdottomuus. Kulttuurit ovat aina muuttuneet, ja nyt ne muuttuvat ennen näkemättömän nopeasti.

– Jos kieli ja kirjallisuus säilyvät, on säilytetty paljon. Raamatunkäännöstyön kautta lähetystyö palvelee kansojen identiteetin säilyttämistä.

Pokka muistuttaa, että seurakunnissa tulee vaalia kotoperäisyyttä. Tuoksujen, makujen ja musiikin tulee nousta maaperästä, jolle seurakunta on rakennettu. Silloin jakuutti, burjaatti ja mongoli tuntee olevansa seurakunnassa kotonaan.

Kaikki klaanit opetuslapsiksi

Perinteisesti on ajateltu, että lähetystyö tapahtuu alueella, jonka rajat voi piirtää karttaan. Valtiot ovat kuitenkin muutoksessa, ne tulevat ja menevät.

– Jeesus antoi lähetyskäskyssä tehtävän tehdä kaikki kansat opetuslapsiksi. Kylväjässä haluamme tavoittaa juuri kansoja. Varsinkaan Aasiassa ja Afrikassa ei voi ajatella, että työ kohdistuu valtioihin, koska niissä elää monia etnisiä ryhmiä.

Pokka kertoo, että Vanhassa testamentissa on monia sanoja, jotka on suomeksi käännetty sanalla ”kansat”. ”Am” tarkoittaa keskenään samanlaisten muodostamaa omaa joukkoa, heimoa, kansaa. Juutalaiset käyttivät tätä sanaa itsestään, myös Jumala omasta kansastaan. ”Gooi” puolestaan tarkoitti ihmisryhmittymiä, poliittisiakin, toisia kansoja, usein ei-juutalaisia pakanoita, jotka eivät vielä tunteneet Jumalaa.” Sitten on vielä klaania, heimoa ja sukukuntaa tarkoittavia sanoja.

– Jeesus ehkä ajatteli lähetyskäskyssä pienempiä yksiköitä, joilla on oma kieli. Hän lähetti oppilaansa kertomaan evankeliumia kaikille ”porukoille”. Kun ihmiset ottavat hyvän uutisen vastaan, porukat säilyvät, mutta muurit niiden välillä alkavat murtua.

Rakkaus on tietoa suurempaa

Saamelainen kulttuurituottaja **Suvi Järvensivu** on ollut mukana Pohjoiskalotin alueen lähetysverkostossa ja aktiivisella Grönlannissa. Hän on tehnyt lähetystyötä myös Venäjällä ja Israelissa. Utsjoella vietetty lapsuus opetti hänelle, mikä on lähetystyöntekijän tärkein ominaisuus.

– Se on rakkaus! Meidän luterilaisessa seurakunnassa oli nuorisotyöntekijä, jolle saamen kieli ja kulttuuri eivät olleet tuttuja. Hän kuitenkin rakasti meitä.

Maailmalla liikkueensa Järvensivu on nähnyt lähetystyöntekijöitä, jotka ovat opiskelleet hyvin kielen ja paneutuneet antaumuksella kulttuuriin, mutta työ ei kanna hedelmää. Mieleen nousevat Paavalin sanat ”vaikka minulla olisi kaikki tieto, mutta minulla ei olisi rakkautta, en olisi mitään.”

– Kun työtä tehdään Jumalan johdatuksessa ja hänen rakkautensa loistaa ihmisen läpi, Jumala itse koskettaa ihmistä. Tämä on vaikuttavaa.

Järvensivun mielestä hyvyyden ja evankeliumin piiriin on kutsuttava kaikkia.

Tapio Pokka on pohtinut kansallisen identiteetin olemusta ajatellessaan pojan tytärtänsä. Tämä äitinsä puolelta korealais-kiinalais-japanilainen lapsi näyttää aasialaiselta ja on nimeltään Pokka.

SHUTTERSTOCK

– Ei ole rakkautta järjestää tilaisuutta vain saamelaisille tai inuiiteille. Lars Leevi Laestadius ymmärsi tämän. Hän julisti evankeliumia kaikille pohjoisen ihmisille. Pointti ei ole kansassa, vaan ihmisessä.

Grönlannissa puhaltua Jumalan tuuli

Itä-Grönlannissa Tasiilaqin parin tuhannen asukkaan kaupungissa vieraillessaan Suvi Järvensivu tunsivat olonsa kotoisaksi. Inuiittien elämässä oli paljon tuttua. He elivät vuodenvaihteen mukaan, suhde luontoon oli läheinen. Erityisesti hän iloitsi vahvasta hengellisestä etsinnästä.

– Se toi mieleen 1950-luvun Suomen. Pyhä Henki toimii voimakkaasti. Kirkot ovat täynnä, ja Jumala vapauttaa ihmisiä alkoholismista ja itsetuhoisuudesta. Seksuaalisen hyväksikäytön aiheuttamat traumat alkavat parantua.

Järvensivu uumoilee, että inuiiteista tulee vielä vahva lähetyskanssa. Hän kertoo lapsena useaan kertaan hyväksikäytetystä miehestä, josta on tullut taitava sielunhoitaja.

– Kun Jumala parantaa sen, minkä sielunvihollinen on tuhonnut, hänen voimansa vapautuu ihmeellisesti.

Grönlannissa Järvensivu näki, miten ylisukupolvisen hyväksikäytön kierre tuhosi ihmisiä. Moni pakeni vihaa ja katkeruutta väkivaltaan ja alkoholismiin, jopa itsemurhaan.

– Lapsuuden traumojen käsitteleminen ja sukusiteista vapautuminen on tarpeen kaikkialla, mutta Grönlannissa tämän tarpeen näkee selvästi. Eheytyminen vaatii aikaa.

Rauhassa kohti johtajuutta

Kuinka pian uskoontulleelle voi antaa vastuuta? Suvi Järvensivu on miettinyt tätä paljon.

– Ei saisi hätiköidä eikä hidastella. Ketään ei saa nostaa johtajaksi siksi, että hän on inuiitti tai saamelainen. Lähetystyöntekijä ei saa vetäytyä liian aikaisin, mutta ei myöskään liian myöhään.

Järvensivu painottaa, että uskoontulleen täytyy itse löytää kutsumuksensa ja kypsyä siinä. Lähetystyöntekijä saattaa nähdä hänessä seurakuntansa tulevan johtajan, mutta Jumalapa saattaakin kutsua hänet Intiaan.

– Silloin täytyy siunaten lähettää. Jumalan tiet ovat joskus kummallisia, Järvensivu sanoo.

Hän on viettänyt kymmenen vuotta Novosibirskissä ja Israelissa laajentamassa maailmankuvaansa.

– Ihmiset elävät usein kuplassa, myös alkuperäiskansat. On hyvä oppia, että kaikki ei pyöri minun napani ympärillä. Paavalikin vietti kolme vuotta hiljaisuudessa, ennen kuin hän aloitti sen työn, jonka tunnemme Raamatusta.

Järvensivulla on parhaillaan työn alla saamenkielisten hengellisten laulujen kokoaminen verkkoon kaikkien käyttöön. Hän haaveilee alkuperäiskansojen parissa toimivista aktiivisista ja kasvavista seurakunnista, joiden kautta Jumala pelastaa, parantaa ja eheyttää kaikenlaisia ihmisiä.

Shamaanit saapuivat pimeässä

Itä-Siperian Ulan-Udessa luterilaisen Kristuksen armon seurakunnan kirkkoherra **Vladimir Nikiforov** pysähtyy silloin tällöin muistelemaan lapsuuttaan. Neuvostoaikana uskonnollisia rituaaleja suoritettiin salaa pimeässä, etteivät naapurit näkisi shamaanien saapuvan. Perheenjäsenen sairastuttua paikalle kutsuttiin henkimaailman asiantuntija.

– Tarjolle pantiin parasta ruokaa ja vodkaa, ja shamaani suoritti rituaalin, Nikiforov kertoo.

Lapsena hän ihmetteli shamaanien rumaa käytöstä. Kahdessa perheessä käytyään he olivat jo aivan juovuksissa ja kiroilivat. Joskus he makasivat tiellä, tappelivat ja vaativat lisää vodkaa.

Kun Ulan-Udeen saapui ruotsalaisia evankelisteja, Vladimir Nikiforov seurasi, olivatko he samanlaisia. Hän ilahtui huomattavasti, että nämä ihmiset olivat raittiita ja käyttäytyivät hyvin. Hän kuunteli heidän puheitaan Jeesuksesta, joka oli antanut elämänsä uhriksi hänenkin puolestaan.

– Minusta tuli kristitty. Vapauduin tupakanpoltoista, lakkasin käyttämästä kiro sanoja ja huoli tulevaisuudesta hälveni.

Evankeliumi kiinnostaa älymystöä

Kristittyinäkin Vladimir Nikiforov on halunnut muistaa isoäitinsä painokkaan viestin: ”Me olemme burjaatteja.” Oman kulttuurin säilyttäminen vaatii työtä, sillä Venäjällä kansallisuudet sulautuvat yhteen kovaa vauhtia. Venäläistyminen alkaa kielestä, ja usein jäljelle jää vain ulkoisia ominaisuuksia, Nikiforov pahoittelee.

Vladimir Nikiforov tekee tilaa kristilliselle burjaatti-identiteetille, vaikka suurin osa burjaateista ajattelee, että heidän kuuluu olla buddhalaisia. Nikiforov työskentelee Ulan-Udessa Inkerin kirkkoon kuuluvan Armon seurakunnan kirkkoherrana. Vierellä vaimo ja Kylväjän lähetti Anitta Lepomaa.

– Kun ylistämme Jumalaa laulamalla burjaatin kielellä, ihmiset ihmettelevät kovasti. Uskon, että tämä kääntää burjaatteja Jumalan puoleen.

Burjatian alueella on Nikiforovin arvion mukaan 600–800 burjaattikristittyä, jotka kuuluvat johonkin muuhun kuin ortodoksiseen seurakuntaan.

– Uusia ihmisiä tulee jatkuvasti uskoon. Tällä hetkellä älymystö on kiinnostunut evankeliumista.

Vladimir Nikiforov löytää liittymäkohtia kristinuskon ja alkuperäisuskon välille burjaattien uhrikäytännöstä. Siinä on paljon yhtäläisyyksiä Vanhan testamentin kuvaamien tapojen kanssa.

Uhrilampaan tulee olla noin vuoden ikäinen, lauman kaunein lamma, jonka luut ovat ehjät ja silmät kirkaat. Teurastettaessa se asetetaan selälleen, nahkaan tehdään viilto ja uhraajan käsi repii irti sydämen päävaltimon. Turkki irrotetaan varovasti ja se täytetään pienillä kuivilla oksilla ja kuivalla ruoholla. Tämä lampaalta näyttävä uhri asetetaan tulisijalle puiden päälle ja poltetaan tuhaksi.

– Yhdistän tämän siihen, että Jeesus kuoli Jumalan Karitsana kaikkien ihmisten syntien puolesta. Myös burjaattien puolesta.

Millaisia varhaisia hengellisiä muistoja sinulla on?

Eräs varhaisin lapsuusmuistoni on ajalta, jolloin olin 4-vuotias. Asuimme isovanhempieni yläkerrassa. Lähdin eräänä päivänä alakertaan noutamaan hieman itseäni vanhempia tätejäni ulos leikkimään. Avasin alakerran oven ja huomasin keittiön pöydällä lettivehnsiä. "Ahaa, mummo leipoo", käväisi mielessäni. Ketään ei näkynyt, ja pysähdyin oviaukkoon kuuntelemaan radiosta kuuluvaa ihanaa musiikkia. "Kun kotini taivaassa ma Jeesuksen kanssa saan, hyvästi sanon maailmalle, käyn Luojalle laulamaan." Kuuntelin koko pitkän laulun kuoroversion hievahtamatta paikaltani ollen laulun lumoissa. Sen päätyttyä laitoin oven kiinni ja palasin yläkertaan. Alakerrassa vierailun tarkoitus oli täytynyt: Olin saanut viestin, joka herätti toivon taivaasta. Pian mummoni menehtyi syöpään. Tapahtumasta muistuttaa hautajaiskuva, jossa seisomme perheenä mummon haudan reunalla, minä katsoen hautaan kädet ristissä jättämässä hyvästejä mummolleni. **Arja, Itä-Siperian työntekijä**

Olin vielä alle kymmenvuotias, kun veljeni oli mennyt järvelle kaverinsa kanssa. Ilta alkoi jo hämärtää, eikä heitä näkynyt. Äitini ja naapurin pojan vanhemmat hätääntyivät. Isäni hälytettiin töistään kotiin etsimään poikia. Kohta kaikki naapurit etsivät heitä. Järvelle oltiin jo lähettämässä veneitä ja aikuiset puhuivat naaraamisesta. Oliko veljeni hukkunut? Aloin itkeä ja piilouduin olohuoneen suuren nojatuolin taakse. Polvistuin ja rukoilin: "Jos olet olemassa Jumala, niin auta! Jos tuot veljeni ja kaverinsa takaisin, annan koko elämäni Sinulle!" Epäusko valtasi: voiko hukkunutta tuoda takaisin edes Jumala ja oliko häntä edes. Pelkäsin ja itkin. Aika kului. Sitten ihme tapahtui: pojat palasivat järveltä kalareissultaan, joka oli venynyt luvattoman pitkäksi. En tainnut silloin ymmärtää lupaustani, mutta paljon myöhemmin avasin Jeesukselle sydämeni ja hän rakasti minut itselleen. **Raija, lähettihuolto**

Kasvoin kolmipäisen lapsiperheen nuorimpana. Siskoni ja veljeni toivat uskonasioita esille perheeseemme, sillä 70-luvun alkuvuosina asuinpaikkakunnallamme oli nuorisoherätystä. Muistan, että tämä aiheutti jopa valituksia Mikkelin piispalle. Minua puhutteli tuon ajan liikehdintä, vaikka pysyttelinkin etäämmällä. Tunsin Jumalan puhuttelevan hiljaisesti. Kun osallistuin KRS:n opiskelijatoimintaan 80-luvun alussa Tampereella, lähetystyö alkoi kipinöinä sisimmässäni. Muistan hyvin Kylväjän pastori **Olavi Peltolan** vierailun opiskelijajaillassa. Hän näytti innostuneelta ja hänessä paloin jokin kummallinen liekki ulkolähetykselle. Tuntui kuin Olavi olisi ollut täysin sanojensa takana. Siitä lähtien olen kokenut lähetystehtävän ensiarvoisena kristittyjen tehtävänä. Lupaustani sinetöi annettua tehtävää: "Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti." (Matt. 28:20). **Matti, Kreikan pakolaistyöntekijä**

Sain ensimmäisen Raamatun ollessani noin 11-vuotias. Raamatusta tuli erittäin rakas kirja ja aina oli kiire sitä lukemaan. Vanhempien mukana kuljin erilaisissa hengellisissä tilaisuuksissa. Täytettyäni 18 vuotta sain ajokortin ja pääsin itse jumalanpalveluksiin. Asuimme nimittäin maalla, ja kirkkoon oli matkaa noin 18 kilometriä. Vakiopaikaksi muodostui vanhan kivikirkon parvelta paikka, jossa oli turvallista viipyä ja levähtää hetki. Jumalanpalveluksista tuli viikon kohokohta, turvasatama. Pyhän kohtaaminen liturgiassa, ehtoollisessa, rukouksissa, Raamatun teksteissä ja virsissä toi juhlantuntua. Plussaa oli, jos saarnakin oli hyvä. Jeesuksellakin oli tapana käydä jumalanpalveluksissa: "Jeesus tuli Nasaretiin, missä hän oli kasvanut, ja meni sapattina tapansa mukaan synagogaan." (Luuk 4: 16) Raamattu ja messut ovat säilyneet matkassani aina tähän päivään asti. **Nina, toimistos sihteeri**

Äitini toimi kanttorina seurakunnassa ja olin lapsena mukana eräässä tilaisuudessa. Jälkeenpäin pastori tuli kysymään: "Mitä sinusta tulee isona?" Kalliossa kasvaneena vastasin kohtalaisen topakasti: "Pultsari!" tuli mieleeni: "Mitäs jos Jumala lähettää minut Afrikan, mitä minä heille sanon?" Rippikoulun jälkeen olin tunsin kummaa sisäistä rauhaa, mutta lukiolai- aikana tunsin kummaa sisäistä rauhaa, mutta lukiolai- aikana tunsin kummaa sisäistä rauhaa, mutta lukiolai- sena hengelliset asiat eivät olleet pinnalla. Palatessani kesätöistä Ruotsista vuonna 1982 sain opiskelijakalenterin käsiini. Siinä oli OPKO:n ruotsinkielisen ryhmän kokoontumispaikan osoite ja päätin lähteä sinne eräänä lauantai-iltana. Siitä se uskonelämä sitten lähti liikkeelle pikkuhiljaa. **Magnus, Etiopian työntekijä**

”JUMALAN HYVYYDEN TÄYTY NÄKYÄ MYÖS TEKAINA”

Yksi kysymys opettajalle kesken oppitunnin muutti Eero Horstian teologian. Kehitysyhteistyön asiantuntija ja Kylväjän hankevastaava muistelee kiitollisena sambialaista opiskelijaa, joka uskalsi kertoa olevansa nälkäinen.

”Mister Eero, mitä sinä söit tänään aamiaiseksi?”

Kysymys tuntui erikoiselta, mutta Eero Horstia päätti vastata. Luokkahuoneessa oli kuuma, vaikka oli vasta aamupäivä, onneksi pian saisi pitää lounastauon. Suomen Opetushallitus oli lähettänyt Horstian Sambian Kitween kehittämään ammatillista koulutusta, ja nyt hän seisoi opiskelijoiden edessä opettamassa opettajia.

”Aamiaiseksi? Kahvia ja voileipää, kuten tavallisesti”, Horstia vastasi kysymykseen.

Kysyjä oli hetken hiljaa ja sanoi sitten: ”Mister Eero, minä en ole syönyt tänään ollenkaan aamiaista. Kun menen kotiin lounaalle, en ehkä syö silloinkaan mitään, eikä kukaan muukaan meidän perheessämme. Meillä ei ole ruokaa. Minun on vaikea keskittyä siihen, mitä sinä opetat, koska murehdin perheeni ruoka-asiaa.”

Horstiasta tuntui, kuin häntä olisi läimäytetty rätillä vasten kasvoja. Parikymmentä vuotta sitten käyty keskustelu on yhä elävänä hänen mielessään. Se muutti jotakin – pysyvästi.

– Jos hyvin syöneenä puhun ihmiselle, jolla on nälkä, viestini on ohut. Jos sanon hänelle, että Jumala on hyvä, miten hän voi uskoa sen?

Siemenperunoita Pohjois-Koreaan

Eero Horstian teologia alkoi muuttua. Jumalan hyvydestä täytyy kertoa myös käytännön tekoina, hän päätteli. Yksinkertainen oivallus on kuljettanut maa- ja metsätalous-

tieteen maisteria kymmenissä maissa eri puolilla maailmaa. Ruokaturva on ollut keskeisin haaste, mutta on hän ollut mukana johtamassa yhden satamankin rakentamista.

– Se oli Aasian kehityspankin hanke. Satama rakennettiin Kambodžhan Siem Reabiin.

Perheensä kanssa Horstia on asunut Sambian lisäksi Pohjois-Koreassa, jossa hän oli mukana EU-komission rahoittamassa perunantuotannon kehittämishankkeessa. Yhteistyökumppanina oli Pohjois-Korean tiedeakatemia.

– Teimme lajike- ja viljelykokeita sekä kehitimme siemenperunatuotantoa.

Ulkoministeriön kehityspoliittinen toimikunta linjasi kesäkuussa, että Suomen tulisi ottaa nykyistä enemmän vastuuta globaalista ruokaturvasta. Työtä riittää, sillä lähes 700 miljoonalla ihmisellä ei ole riittävästi ruokaa. Lisäksi lähes kaksi miljardia ihmistä syö ruokaa, joka on ravintoarvoltaan huonoa. Katastrofit, konfliktit ja muut kriisit tunnetusti lisäävät ruokaturvattomuutta.

Ohjelmakujärjestön vapaus ja vastuu

Tällä hetkellä Horstia työskentelee Kylväjässä kehitysyhteistyön hankevastaavana.

– Kylväjän hankehakemukset ovat menestyneet hyvin ulkoministeriössä. Järjestö tunnetaan selkeistä tavoitteistaan ja laadukkaasta seurannastaan.

Tänä vuonna Kylväjällä on ulkoministeriön rahoittamaa kehitysyhteistyötä Mongoliassa ja Bangladeshissa terveydenhuollon, vammaistyön ja ruokaturvan kehittämiseksi.

Kylväjä hakee parhaillaan ulkoministeriöstä niin kut-

Lähetystyön tehtävä on heijastaa Jumalan hyvyttä. – Teemme sitä palvelemalla ihmistä hänen hengellisissä, henkisissä ja ruumiillisissa tarpeissaan, Kylväjän kehitysyhteistyön hankevastaava Eero Horstia toteaa.

sutun ohjelmakujärjestön asemaa. Tähän asti tukea on haettu yksittäisille hankkeille, mutta ohjelmakujärjestönä se voisi hakea tukea kehitysyhteistyöohjelmiin, joiden sisällä on enemmän toimintavapautta.

– Vapaus ja vastuu kulkevat yhdessä. Ulkopuolisen arvioinnin määrä lisääntyisi, mutta Kylväjän laatu kestää kylmä tarkastelun.

Kirkollisista ja kristillisistä järjestöistä ohjelmataukea saavat tällä hetkellä Fida, Kirkon Ulkomaanapu, Suomen Lähetysseura ja Suomen World Vision.

Horstia kehuu Kylväjää kokeneeksi tekijäksi. Kehitysyhteistyö aloitettiin Etiopiassa yli 40 vuotta sitten.

Kaikki alkoi paratiisista

Lähetystyön ympärillä käydään jatkuvasti keskustelua siitä, mikä on hengellisen auttamisen ja aineellisen auttamisen oikea suhde. Horstia törmäsi kysymykseen jo nuorena, kun hän löysi itsestään maailmanparantajan.

– Meillä oli yliopistossa vaihtoehtoinen opintopiiri, jossa oli mukana esimerkiksi Heidi Hautala. Edustimme erilaisia maailmankatsomuksia, mutta meitä yhdisti unelma paremmasta tulevaisuudesta.

Miten Eero Horstia sitten perustelee sen, että kehitysyhteistyö on tärkeä osa lähetystyötä? Hän aloittaa paratiisista.

Ennen syntiinlankeemusta maailmassa vallitsi täydellinen rauha, shalom. Kaikki oli hyvää, kaunista ja oikein. Jumala loi ihmisen tilaan, jossa kaikki oli hyvin.

Syntiinlankeemuksessa Jumalan suunnitelma rikkoutui. Ilmestyskirjassa hän kuitenkin lupaa: ”Katso, uudeksi minä teen kaiken.”

– Jumala palauttaa kaiken täydelliseksi, mutta mitä siinä välissä tapahtuu? Maailma kärsii, ja Jumala tahtoo osoittaa sille hyvyttään lähettämällä lapsensa auttamaan.

Horstian mukaan nälkäongelmakin johtuu monella tavalla syntiinlankeemuksesta. Esimerkiksi kasvien ruoantuotantokyky on syntiinlankeemuksen vuoksi vain murto-osa siitä, mitä se oli alkutilassa.

– Mutta Jumala lähetti Poikansa maailmaan palauttaakseen kaiken kohdalleen. Hänellä on hyvä tahto ihmisiä kohtaan. Meidän tehtävämme on heijastaa tätä hyvyttä.

”Rakastakaa ja palvelkaa toisianne” (Gal. 5:13b)

Ritva Peltolan muistoksi

Tämä muistikirjoitus on kunnianosoitus Ritva Peltolalle ja kaikille niille, joille elämänalku on ollut vaikea ja joista ei juurikaan kirjoiteta, vaikka he ovat tehneet korvaamattomia töitä.

Ritva-Liisa Peltola os. Nurmiainen syntyi Viipurissa kesäkuussa 1936. Juuri kun isän rakentama omakotitalo oli tullut valmiiksi, syntyi talvisota ja perheen oli lähdettävä evakkoon. Äiti sairastui evakkomatalla keuhkokuumeeseen ja tuberkuloosiin, ja äidin sairaus oli varjona Ritvan lapsuudessa. Kun isä sai työtä Pasilan konepajalta, perhe muutti syksyllä 1940 Helsinkiin ja sai asunon Pirkkolasta.

Syksyllä 1942 Ritva lähetettiin monien muiden lasten tavoin pois sodan jaloista. Hänen tiensä vei Tanskaan. Siellä hänellä oli aluksi vaikeaa, koska hän ei ymmärtänyt outoa kieltä ja koti-ikävä vaivasi. Poul ja Asta Emsbomin eläinlääkäriperheessä Ritva sai sisareksi Kirstenin ja veljeksi Jørgenin. Tanskan-aika oli lopulta Ritvalle onnellista. Vielä aikuisenakin hän oli kirjeenvaihdossa isäntäperheensä kanssa.

Ritva palasi Suomeen syksyllä 1943. Koulussa Ritvalla oli hankalaa, koska hän oli unohtanut suomen kielen. Suuri suru oli äidin kuolema keuhkokuumeella 1944. Kun Ritva täytti 8 vuotta, hänellä oli ollut kaksi kotimaata ja kaksi äidinkieltä. Hän oli kokenut sodan kauhut sekä äidin sairastelun ja kuoleman.

Rippikoulun jälkeen Ritva osallistui seurakunnan nuorten toimintaan ja piti pyhäkouluja. Kun Oulunkylän seurakunnan nuorisopappina toimint Risto Santala etsi nuorelle papille, **Olavi Peltolalle**, sopivaa puolisoa, hän ehdotti Ritvaa.

Olavi oli Ole Hallesbyltä oppinut, että ensin hänen on syytä kaksi vuotta rukoilla, ennen kuin hän voi ehdottaa seurustelua. Lopulta hän kutsui Ritvan mukaan hengelliseen tilaisuuteen, jota hän johti. Hän oli

varannut Ritvalle paikan eturivistä ja sanoi saattavansa kokouksen jälkeen Ritvan bussille. Matkalla rautatieasemalle Olavi tunnusti, että hän tykkää Ritvasta. Ja sitten käveltiin yhdessä Ritvan kotiin saakka. Syksyn 1956 he pitivät seurustelunsa salassa, mutta julkaisivat kihlauksensa jouluaattona. Heinäkuussa 1958 Lennart Pinomaa vihki heidät avioliittoon Helsingin Raamattukoulussa. Heille syntyi kaksi lasta, **Erja** vuonna 1960 ja **Hannu** vuonna 1964.

Ritva opiskeli Helsingin opettajakorkeakoulussa opettajaksi ja oli opettajana sekä Helsingissä että Ryttylässä. Kun Olavista tuli Kansanlähetyksen lähetyskoulun johtaja, uudet haasteet odottivat Ritvaa. Hän teki suuren työn, kun Ryttylän poikakodin tilat muutettiin lähetyskouluksi. Kun Peltolat muuttivat Helsinkiin, Ritva halusi hoitaa kotona lapsia ja perhettä. Myöhemmin hän hankki välinehuoltajan pätevyuden ja toimi siinä tehtävässä Lauttasaaren terveysasemalle eläkkeelle jäämiseensä saakka.

Päätyönsä Ritva teki kotona huolehtiessaan lasten lisäksi vieraiden kestityksestä. Vieraita kävi usein ja heitä oli paljon. Esimerkiksi Olavin kannatusrenkas kokoontui heidän kodissaan kuukausittain parin vuosikymmenten ajan, ja yleensä kahvitettavana oli 20–30 ihmisen joukko. Eläkkeelle jäätyään Ritva kuvaili tehtävänsä näin:

*Äiti tarvittiin kotona
Isän aina toimiessa
Seurakunnan paimenena
Päivät, illat muilla mailla
Sai siinä monena olla
Paimen, piika ja emäntä
Pappilan pitopalvelu
Syöttää vierasta sanoilla
Kunnes keitto kerkeävi*

Sellaista oli Ritvan elämä. Hän loi lapsilleen turvallisen kodin ja teki mahdolliseksi Olavin intensiivisen työn ensin Raamattuopiston ja Kansanlä-

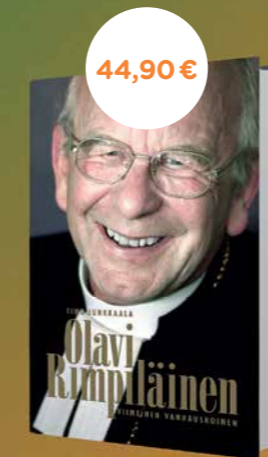
hetyksen ja sitten vuosikymmenten ajan Kylväjän palveluksessa. Armo- lahjat ovat moninaiset. Ritva toteutti ahkerasti ja sitoutuneesti palvelemisen lahjaa.

Kun Ritvalla vuonna 2017 diagnosoitiin alzheimerintauti, Olavi totesi, että nyt on hänen vuoronsa hoitaa Ritvaa, joka oli koko elämänsä hoitanut kodin asioita. Pari viimeistä vuotta Olavi ja Ritva olivat Hesevan palvelutalossa Käpylässä saman Joukolantien varressa, jossa oli ollut heidän ensimmäinen yhteinen kotinsa. Vaikka he olivat eri osastoilla, he saattoivat koronavuodenkin aikana tavata toisiaan joka päivä kahdesti. Ritva menetti lähes kokonaan liikuntakykynsä, mutta säilytti muistinsa, älynsä, huumorintajunsa ja kauneutensa.

Ritva kuoli lauantaina ja seuraavan päivän evankeliumitekstissä olivat Jeesuksen sanat: ”Älköön teidän sydämenne olko levoton. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta huonetta – enhän minä muuten sanoisi, että menen valmistamaan teille asuinsijan. Minä menen valmistamaan teille sijaa mutta tulen sitten takaisin ja noudan teidät luokseni, jotta saisitte olla siellä, missä minä olen. Te tiedätte kyllä tien sinne, minne minä menen.” (Joh. 14:1–4).

UUTUUKSIA PERUSSANOMALTA

Timo Junkkaala
**OLAVI
RIMPILÄINEN**

Olavi Rimpiläinen nousi 1980-luvulla valtakunnalliseen kuuluisuuteen viimeisenä piispana, joka vastusti naispappetta. Kaikki mediat olivat hänen kimpussa - ja yllättyivät. He eivät löytäneetkään äkkiväärää sovinnista vaan leppoisaa humoristia, joka sydämellisyydellään valloitti teloitusretkelle lähteneen toimittajan toisensa jälkeen. Mutta Rimpiläinen oli viimeinen vanhauskoinen vain piispojen joukossa. Tämä kirja auttaa ymmärtämään myös sitä, miksi yhä on paljon niitä, jotka Rimpiläisen tavoin puolustavat perinteistä virkakantaa. Vakamus ei ole kaupan.

Martti Ahvenainen
**ISLAMIN
HAASTE**

Islam on päivän puheenaihe kaikkialla Euroopassa. Miljoonien vieraasta kulttuurista tulleiden ihmisten asuttaminen ja erilaisten arvojen yhteensovittaminen asettaa suuret haasteensa, joista meidän tulee olla selvillä. Länsimaat ovat varustautuneet heikosti tai eivät lainkaan islamin varalle. Sen oppeja ja päämääriä ei tunneta. Mediassa haastatellut asiantuntijatkin jakavat usein pintapuolisia ja jopa virheellisiä lausuntoja islamista rauhan uskontona. Kirja esittää realistisen kuvan asioista antaen niin kristityille kuin poliitikoillekin eväitä islamin kohtaamiseen.

Toimituskulut alkaen 6 €.
Kirjat kotiovelle toimitettuna á 14 €.
perussanoma.fi | 09 5123 9120 (klo 9-14)
tilauspalvelu@perussanoma.fi | f i y

PERUSSANOMA
USKON JA TIEDON LÄHTEELLÄ

Ulan-Uden kirkkohanke tarvitsee tukeamme

Ulan-Uden Kristuksen armon seurakunnan kirkkohanke on edennyt päällystystö- vaiheeseen. Ulkoseinien vuoraus panelointilevyillä on käynnistynyt ja sisäseiniä rapataan akustointitöiden jälkeen.

Rakennusprojekti on kohdannut monia haasteita. Heti rakennustöiden alettua kesällä 2019 sadevesi täytti perustuksia varten tehdyn kaivannon, vaikka yleensä Burjatiassa on vähän sateita ja vesi imeytyy nopeasti hiekamaahan.

Veden pumppaamiseen ja kaivannon kuivaamiseen kului kallista rakennusaikaa. Seuraavana kesänä sateita oli vähemmän, ja urakoitsijan tekemillä muutoksilla sadevettä ohjattiin tehokkaammin pois tontilta.

Tänä kesänä on ollut useita rankkasateita ja vesi on tunkeutunut kellariin. Tähän etsitään nyt toimivaa ratkaisua, Burjatian työntekijä **Anitta Lepomaa** kuvaa.

Seurakuntalaiset ovat auttaneet rakennustyömaalla tontin siistimisessä, rakennustarvikkeiden vartioimisessa ja veden pumppaamisessa.

Koronasulut hidastivat rakennustöitä keväällä 2020 ja kesällä 2021. Tällä hetkellä suurin haaste kirkkohankkeessa on varojen puute.

Seurakuntalaiset pystyvät maksamaan seurakunnan juoksevat kulut, mutta rakentamiskulut ovat heille ylivoimaisia.

Seurakuntalaiset ovat osallistuneet varojenkeräykseen arpajaisilla ja myyjäisillä.

Lepomaa arvioi, että kirkko vihitään käyttöön keväällä, talvipakkasten lauhduttua.

Seurakuntalaiset odottavat innokkaasti muuttoa uusiin tiloihin. Kirkkosali on kolme kertaa nykyistä suurempi ja omissa tiloissa voi järjestää erilaisia tapahtumia, konsertteja ja seminaareja.

Uusi kirkkorakennus näkyy töyräältä tielle ja kutsuu uusia ihmisiä tutustumaan seurakunnan toimintaan. Ulan-Uden ensimmäinen luterilainen kirkkorakennus tulee varmasti herättämään kiinnostusta 400 000 asukkaan kaupungissa.

PIKNIK KESÄPÄIVILLÄ

Vuoden 2021 Lähetysten kesäpäivät toteutettiin jo toistamiseen verkkotapahtumana koronan varjossa. Tällä kertaa oli kuitenkin mahdollisuus osallistua yhteiseen piknik-iltapäivään Suomenlinnan kasarmiaukiolla. Tapahtuman teemana oli Jeesus kuulee meidän äänemme. Edellinen lähetyksjohtaja Pekka Mäkipää muistutti: "Länsimaisessa kristillisyydessä kamppailevat inklusiivisuus ja identiteetti. Vastakkain ovat siis vakaumus ja syrjimättömyys, eikä tästä selvitä, ellei ensin selvitetä identiteettiä."

JUMALAN HUOLENPITOA

”Minä luotan sinun armoosi, saan iloita sinun avustasi. Minä laulan kiitosta Herralle, hän pitää minusta huolen.” (Ps. 13:6)

Jumalan lapsena eläminen on yllättävä yhdistelmä ihmisen huolia ja murheita sekä Taivaan Isän antamaa iloa ja rauhaa. Uutisissa kerrotaan päivästä ja viikosta toiseen maailman pahuudesta. Omassakin elämässä on usein monia vaikeita asioita. Silti kaiken tämän keskellä meitä ei ole kutsuttu epätoivoon ja masennukseen, vaan katsomaan Vapahtajamme kirkkaita kasvoja ja uskomaan, että kaiken pahankin keskellä Hän pitää meistä huolen. Usein huolien ja murheiden keskellä meidän on vaikeaa nähdä Jumalan huolenpitoa. Mutta katsoessamme taaksepäin se näkyy aivan selvästi.

Isän huolenpitoa saamme nähdä myös Kylväjän arjessa ja elämässä. Olen usein sanonut, että ihmisviisaudella tuntuu aivan käsittämättömältä, että tällaista työtä tehdään tällaiselta pohjalta. Kaikki hengellinen työ onkin viime kädessä riippuvainen ainoastaan yhdestä lahjojen antajasta, vaikka Hän kanavoikin sen monien kautta.

Heinäkuun lopun tilanteessa talousarvion kuluista on jo toteutunut 47,2 %, tosin osa ulkomailla syntyneistä kuluista saadaan kirjanpitoon viiveellä erilaisista raportointisykleistä johtuen. Talousarvion mukaisista lähetyksenkannatustuotoista on samaan aikaan toteutunut 47,7 %. Seurakuntien kautta toteutunut kannatus on tällä hetkellä hieman edellä yksityistä kannatusta.

Maksuvalmiutta pystyttiin parantamaan keväällä parin omaisuuden myynnin kautta, ja sillä on saavutettu haettua tasapainotusta. Elokuun lopun ennuste rahavaroista (kaaviossa vaaleanvihreä palkki) on hyvin lähellä viime vuoden tilannetta. Maksuvalmiuden kestävyys riippuukin paljon syyskauden lähetyksenkannatuksen toteutumisesta, koska syyskauden kulut ovat ensimmäiseen puolivuotiskauteen verrattuna jonkin verran suuremmat. Syyskauden alussa on jo toteutunut yhden lähettiperheen lähtö työalueelle. Lisäksi syys-lokuussa odottaa yhden perheen pa-

luu sekä yhden uuden perheen lähtö, kunhan viisumi- ja työlupa-asiat saadaan kuntoon. Muistetaan heitä rukouksissamme!

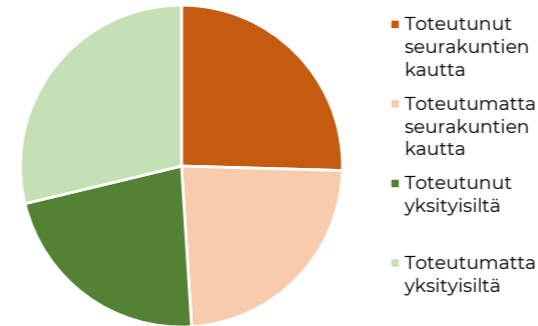
Koronapandemiasta huolimatta työ jatkuu monissa maissa ja uusien alkuja pystytään tekemään. Jatkathan työtä kanssamme!

Siunausta alkaneeseen syyskauteen toivoen,

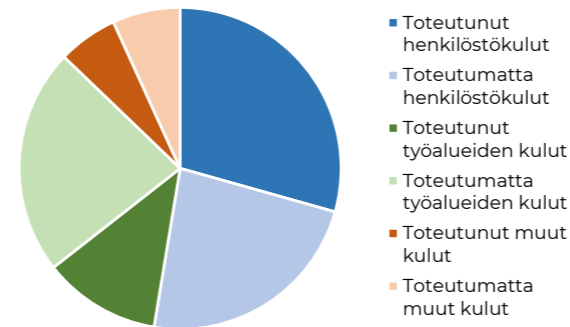
PETRI JAVANAINEN
talous- ja hallintojohtaja
petri.javanainen@kylvaja.fi

Lähetyksenkannatus (3,9 M€)

- Lähetyksenkannatus-kaavio kuvastaa vuoden 2021 lähetyksenkannatuksen kertymää ja jäljellä olevaa tavoitetta jaettuna seurakuntien kautta ja yksityisiltä saatavaan tukeen.

Kulut (5,1 M€)

- Kulut-kaavio kuvastaa kulujen toteutumista talousarvioon nähden jaettuna kolmeen eri kulu-ryhmään.

Rahavarat kuukauden lopussa

- Rahavarat kuukauden lopussa vertaa pylväänä näkyvää kuluvan vuoden rahavaraa edellisen vuoden ajankohtaan. Elokuun vaaleampi palkki on ennuste.

Miten voin tukea Kylväjän työtä taloudellisesti?

Liity renkaaseen ja kuukausilahjoittajaksi
www.kylvaja.fi/liity-renkaaseen
www.kylvaja.fi/liity/kuukausilahjoittajaksi

MobilePay 18437
 Lisää kommentiksi postinumerosi kohteesi

Verkkolahjoitus
www.kylvaja.fi/lahjoita

Tekstiviesti-lahjoitus 10, 15, 30 tai 50 €
 Lähetä viesti numeroon **16499** esim. KYLVAJA15 postinumerosi kohteesi

Testamentti (Kylväjälle verottomia) → www.kylvaja.fi/testamentti
Kiinteä omaisuus tai osakelahjoitus → ole yhteydessä talous- ja hallintojohtajaan

Lahjoita tilisiirtona FI57 4405 0010 0212 96
 Katso viite: www.kylvaja.fi/viitenumerot

Anna merkkipäivälahja tai lähetyalahja
www.kylvaja.fi/merkkipaivalahja tai www.kylvaja.fi/lahetyalahjat tai Kylväjän Facebook-sivuilla

Voit myös soittaa Kylväjän toimistolle p. 09 2532 5400 tai laittaa sähköpostia kylvaja@kylvaja.fi.

Areopagoksessa tutkitaan lasten ja perheiden roolia lähetyksessä

”Näkökulmat laajenevat käsittelemään Jumalan perhevään kasvua ja kasvukipuja”

Tapahtuman tavoitteena on rakentua hengellisesti Jumalan lapsina ja Jeesuksen opetuslapsina sekä varustaa toisiamme palvelevan rakkauden elämäntapaan omassa ympäristössämme, kertoo tapahtuman suunnittelua luotsaava verkosto- ja kumppanuusjohtaja **Hanna Räsänen**.

Areopagos käynnistyy **Jukka Kääriäisen** johdattelemana raamattutyöskentelyllä perjantaina-illan verkkolähetyksessä.

Pohdimme, miten elää tässä entistä rikinäisemmässä maailmassa Jumalan lapsena, Kristukseen sitoutuen. Mitä voisimme oppia maailmanlaajalta perheväeltämme? Tuttuun tapaan Vain lähetykelämää -illassa kuulemme musiikin ja rukouksen lomassa elämäntarinoita lähetyksen sukupolvien ketjussa.

Lauantaina 9. lokakuuta Areopagokseen voi osallistua verkkolähetyksen lisäksi myös paikan päällä Jyväskylän kristillisellä koululla. Lehden painoon mennessä voimassa olevien rajoitusten mukaan tapahtumaan voidaan ottaa 70 osallistujaa.

Näemme eläkkeelle jäävän lähetysteologi **Jukka Norvannon** viimeisen esiintymisen Areopagoksessa ja pureudumme kristillisen kasvatuksen ja Jumalan perhevään elämään vierailevien kouluttajien **Saara Kinnusen** ja **Kristiina Nordmanin** johdolla.

Perheenä lähetysohjon? Miten oivaltaisimme kutsu- ja seurakunnan teemaryhmät pureutuvat näihin kysymyksiin. Muusikko **Jukka Leppilampi** kertoo artistirukousverkoston luotsaajana, miten kristillinen yhteisö rakentuu palvelevan rakkauden kautta.

Lapsille ja perheille on Jyväskylän kristillisen koulun tiloissa omaa ohjelmaa Pikku Neeman -nukketeatterin ja **Walma Wälkyn** seurassa. Pikku Kylvään uudet jaksot vievät tutkimaan lasten oikeuksia Kylvään työalueilla.

Lauantai-illan kruunaa Tarinateateriryhmä Storian esitys, jossa läsnäoleva yleisö pääsee kertomaan kokemuksiaan, ajatuksiaan, tunteitaan ja tarinoitaan lähetykelämän iloista ja kivuista. Esiintyvä ryhmä esittää kuulemaansa improvisaation keinoin, ja näin ollen esityksen lopputulos on aina ainutkertainen.

Sunnuntaina kokoonnumme juhlamessuun Taulumäen kirkkoon sekä verkkolähetyksen äärelle, kun piispa **Simo Peura** avustajineen siunaa Jukka Kääriäisen lähetysohjohtajan tehtävään. Paikalle voidaan ottaa 150 henkilöä, ja olisipa hienoa, jos kaikki paikat olisivat täynnä, visioi Räsänen.

Messun jälkeen on tarjolla kirkkokahvit läheisessä Rauhahaydistyksen toimillassa. Seuraa päivittyviä oheistuksia, lue lisää ja ilmoittaudu www.kylvaja.fi tai soittamalla p. 09 2532 5400.

Seurakuntaseminaari 8.10. klo 14–15.30

Mitä on lastenkaltaisuus lähetyksessä ja mitä voimme oppia lapselta suhteessa lähetykseen ja kristillisen kutsun toteuttamiseen? Kysymyksiä avaa Jukka Kääriäinen.

Yhteistyössä Jyväskylän seurakunnan ja Jyväskylän kristillisen koulun kanssa toteutettava seminaari kutsuu kasvatuksen ammattilaisia koulusta, päiväkodeista, seurakunnista ja järjestöistä jakamaan oppimaansa eteenpäin.

Ilmoittaudu mukaan www.kylvaja.fi.

Käy katsomassa valokuvanäyttely:

- Varkauden kirjastossa 1.–18.9.
- Kangasniemen kunnantalon aulassa 28.9.–28.10.

Vielä ehdit tilata valokuvanäyttelyn omalle paikkakunnallesi! Ota yhteyttä: valokuvanayttely@kylvaja.fi

Teokset huutokaupataan joulukuussa ja tuotto käytetään Kylvään työn hyväksi. Lue lisää seuraavasta Kylvää-lehdestä. Lue lisää: www.kylvaja.fi/tilaa-valokuvanayttely/

Viron työn kohtaamispaikka

Suolahden kirkon nuorisotilassa

Maanantaisin klo 14.00
27.9., 25.10. ja 22.11.

Raamattupäivä 30.10. Salo

Halikon srk-talo, Vaskiontie 31

Klo 11 ”Raamatun ydin”, Jukka Norvanto.
Klo 12 lounas, vapaaehtoinen maksu Ulan Uden seurakunnan toiminnan tukemiseen.
Klo 13 ”Miksi Jeesus on ainoa tie?”, Jukka Norvanto.

Klo 14 Saavuttamattomat kansat: Kylvään pakolaistyötä Kreikassa, Jarmo Mäki-Mikola.
Rukous 2025: strategia evankeliumin viemiseksi vähiten tavoitettujen kansaryhmien keskele, Yrjö Rossi. Klo 15 lähtökahvit. Myytävänä kirjallisuutta ja tuotteita Kylvään työalueilta. Mukana lähetyssihteeri Henna Seppälä. Järj. Salon seurakunta, Bergvikin säätiö, Lähetyshdistys Kylväjä ja Agricola-opintokeskus.

Haluaisitko osallistua Kylvään työntekijöiden yhteiseen aamuhetkeen?

Se onnistuu kuukauden viimeisinä keskiviikkoina **29.9., 27.10. ja 24.11.** klo 9–10 Teams-yhteydellä. Raamattuopetusta, työn ajankohtaisia kuulumisia, rukousta. Ilmoittaudu mukaan soittamalla toimistoon 09 2532 5400 tai www.kylvaja.fi.

Virkistys- ja koulutuspäivä Satakunnan Kylväjä-väelle la 23.10.

Junnilan leirikeskuksessa (Takaranta 9, Pori)

Lauantai 23.10.2021

Klo 9.30	Tulokahvit
10.00	Aloitushetki
10.15	Raamattuopetus, Silja-Maaria Kavasto: ”Läpi lukkojenkin Herra Jeesus tulla voi”
11.00	Jumala johdattaa ihmeellisesti – pakolaistyössä opittua, Minna Aro
12.00	Lounas
13.00	Arkista elämää suljetussa maassa, Eero Horstia Kylväjästä
14.30	Rukoushetki
15.00	Lähtökahvit

Myytävänä kirjallisuutta ja tuotteita lähetyalueilta. Lapsille omaa ohjelmaa, jos riittävästi ilmoittautumisia. Ilmoittautuminen viimeistään **14.10. joko sähköpostilla jarmo.maki-mikola@kylvaja.fi tai 040 5215964**. Kerro ilm. yht. mahdoll. ruoka-aineallergiasia ja tuleeko lastenohjelmaan osallistuvia lapsia. Kahvit ja ruokailut: 0–4-vuotiaat ilmainen, 5–11-vuotiaat 14 euroa sekä 12–100-vuotiaat 18 euroa. Seuraamme alueellisia rajoituksia. Järj. Porin Teljän seurakunta ja Lähetyshdistys Kylväjä

Kylväjä ja yrittäjät yhteistyöhön

Lähetyksen kesäpäivien alla järjestetty Agora-verkostotapaaminen avasi uusia väyliä kutsuessaan kristittyjä yrittäjiä ja liike-elämässä toimivia verkostoitumaan ja saamaan vertaistukea muiden kristittyjen yhteydessä. Koruyrittäjä **Silja ja Riihola** kertoi inspiroituvansa muotoilijana Raamatun ja keista ja suomalaisesta luonnosta.

– Haluamme tarjota yrittäjille rauhallisen kammarin, jossa voi hengähtää ja päästä vuorovaikutukseen muiden kristittyjen yrittäjien kanssa. Sellaisessa tilassa voi syntyä monenlaisia hyviä asioita, ja tähän luotamme. Pidämme esillä lähetykseen osallistumisen mahdollisuuksia, joihin voi halutessaan tarttua, toteaa Agora-verkostosta vastaava **Petteri Tiainen**.

Kylvään työaluevastaavana toimiva Tiainen on toiminut yrittäjänä itsekin, ja hän tietää yrittäjiin kohdistuvat odotukset. Uudessa verkostossa halutaan luoda puitteet yrittäjien hengelliselle hyvinvoinnille ja kertoa mahdollisuuksista tehdä yhteistyötä. Lähetyksessä mahdollisuuksia on valtavasti.

– Pro bono -ajattelu kiehtoo minua valtavasti. Joku yrittäjä voisi tarjota omaa erityistä osaamistaan lähetyksen työalueella,

Mukana: **Petteri Tiainen, Jukka Norvanto, Eero Horstia, muusikko Juhani Tikkanen, yrittäjäkertomuksia ja Fit Niittykumpu**

palvellen näin kumppaneitamme, hän kertoo. Kuukausittaiset Agora-verkostotapaamiset käynnistyvät syyskuussa.

valokuvanayttely@kylvaja.fi
www.kylvaja.fi/tilaa-valokuvanayttely

Tarkasta ohjelmatiedot seurakuntien paikallisesta ilmoittelusta. Koronatilanteen vuoksi osa tapahtumista voidaan joutua perumaan, siirtämään verkkoon tai myöhempään ajankohtaan.

TURUN ARKKIHIIPPAKUNTA

11.09. PORI klo 15 Kylväjä-piiri seurakuntakeskus, Eteläpuisto 10 A, 4. kerros. Mukana Minna Aro.

12.09. MYNÄMÄKI klo 10 jumalanpalvelus Mynämäen kirkko, Kirkkokatu 3. Mukana Anna Maija ja Matti Kaipainen.

14.09. RAUMA klo 18–20 Lähetysilta, Lapin Seurakuntakoti, Hiedastentie 6. Mukana Minna Aro.

15.09. KULLAA klo 18 Kullaan seurakuntakoti, Kirkkotie 52. Mukana Anna Maija ja Matti Kaipainen.

15.09. LEMU klo 18 Raamattu- ja lähetysilta Lemun rukoushuone, Kirkkotie 219, "Jumalan tahto - 10 käskyä 1–3", Jarmo Mäki-Mikola.

21.09. PORI klo 18 Käppärän lähetyspiiri, Olotupa, Ojuntie 1. Mukana Minna Aro.

23.09. NAKKILA klo 12.30–14 torstaikerho Seurakuntakoti, Kirkkokatu 4. Mukana lähetystyöntekijä Minna Aro.

25.09. TURKU alk. klo 13 Länsi-Suomen Raamattupäivät "Elämää suurempi armo" Mikaelin seurakuntatalo, Puistokatu 13. Raamattuluennot klo 13, klo 15 ja klo 16.30 pitää Ilkka Ryttilähti Kansanlähetyksestä. Kahvitauko klo 14.30 ja voileipätarjoilu klo 17.45. Klo 18 konsertti Mikaelin kirkossa, Puistokatu 16, mukana Jippu ja Jorma Elorinne. Järj. SRO, Kansanlähetyks, Kylväjä ja Turun Mikaelinseurakunta. Lisätietoja: www.kylvaja.fi/tule-mukaan/tilaisuuksiin/

26.09. TURKU Länsi-Suomen Raamattupäivät jatkuvat: klo 9.30 raamattuluento, Mikaelin seurakuntatalo, Puistokatu 13, raamattuluennon pitää Jussi Kivelä (SRO); klo 11 messu Mikaelin kirkossa, Puistokatu 16, saarna Jouni Lehikoinen.

09.10. PORI klo 15 Kylväjä-piiri seurakuntakeskus, Eteläpuisto 10 A, 4. kerros.

13.10. LEMU klo 18 Raamattu- ja lähetysilta Lemun rukoushuone, Kirkkotie 219, "Jumalan tahto - 10 käskyä 4–6", Jarmo Mäki-Mikola.

23.10. PORI klo 9.30–15 Satakunnan Kylväjä-väen koulutus- ja virkistyspäivä Junnilan leirikeskuksesta, Takaranta 9. Kts. erillisilmoitus.

10.11. LEMU klo 18 Raamattu- ja lähetysilta Lemun rukoushuone, Kirkkotie 219, "Jumalan tahto - 10 käskyä 7 - 10", Jarmo Mäki-Mikola.

13.11. PORI klo 15 Kylväjä-piiri seurakuntakeskus, Eteläpuisto 10 A, 4. kerros. Mukana Jarmo Mäki-Mikola.

20.11. KOKEMÄKI Seurakuntatapahtuma 20.–21.11. raamatutuopetus Jukka Norvanto.

TAMPEREEN HIIPPAKUNTA

12.09. FORSSA klo 10 messu ja lähetystilaisuus. Forssan kirkko, I linja 4. Mukana Koistiset.

19.09. VALKEAKOSKI klo 16 Valomerkki-messu. Kapellikirkko, Kangaskatu 4. Mukana Koistiset.

26.09. HÄMEENLINNA klo 14 Kylväjä-piiri Maarit Somervuoren kotona, p. 040 757 9902, Taimistontie 4.

17.10. PÄLKÄNE klo 10 Jumalanpalvelus Pälkäneen kirkko, Onkkaalantie 81, saarna Pentti Marttila.

17.10. HUMPPILA klo 10 messu, Humppilan kirkko, Koivistontie 15. Messun jälkeen seurakuntatalolla lähetystilaisuus, jossa on mukana kehitysyhteistyöntekijä Keski-Aasiasta.

17.10. RYTTYLÄ klo 10 messu Ryttylän kirkko, Kirkkotie 7. Mukana Kylväjän erityisasiantuntija.

24.10. HÄMEENLINNA klo 14 Kylväjä-piiri Maarit Somervuoren kotona, p. 040 757 9902, Taimistontie 4.

OULUN HIIPPAKUNTA

30.09. KOKKOLA klo 18 Kylväjän ja Raamattuopiston piiri,

Lähetyssoppi, Läntinen Kirkkokatu 17. Yhteyshenkilö Raija p. 050 407 9940. Mukana Katariina Leskelä.

MIKKELIN HIIPPAKUNTA

12.09. MIKKELI klo 16 Kylväjä-piiri Mikkelin seurakuntakeskus aulakahvio, Savilahdenkatu 20. Lähetystyötä Etiopiassa heinäsiirkkarparvien keskellä, työaluevastaava Mikko Puhalainen.

19.09. IMATRA klo 10 jumalanpalvelus ja lähetystilaisuus, Tainionkosken kirkko, Kirkkokatu 2. Mukana Nepalilähetit.

24.09. JÄPPILÄ klo 13 Kylväjä-piiri Eila ja Seppo Pitkäsellä, Rauhaniemenpolku 1.

28.09. KANGASNIEMI 28.9.–28.10. Sofi Valkealinnun valokuvanäyttely: "Toisen todellisuuden kielioppi", Kangasniemen kunnantalon aulassa (kunnantalon aukioloaikojen mukaisesti).

08.10. JÄPPILÄ klo 13 Kylväjä-piiri Honkalassa Anne ja Matti Kauhasella, Honkalantie 86.

10.10. LAHTI Jurta Lahden Launeen seurakunnassa viikolla 41. Tarkista mahdolliset vierailuajat Launeen seurakunnasta.

10.10. SAMMONLAHTI klo 10 jumalanpalvelus ja rovastikunnallinen starttipäivä, Hietakallionkatu 7. Mukana Nepalilähetit.

10.10. KOUVOLA klo 17 Jeesus maailmalle -piiri Sarkolan seurakuntakoti, Suomenkatu 3.

22.10. JÄPPILÄ klo 13 Kylväjä-piiri Leena ja Kauko Moilasella, Moilalantie 143.

05.11. JÄPPILÄ klo 13 Kylväjä-piiri Heinäselällä Leena Suhosella, Jäppiläntie 891.

7.11. JOUTSENO klo 10 jumalanpalvelus Joutsenon kirkko, Penttiläntie 1, ja lähetystilaisuus srk-keskuksessa, Penttiläntie 5. Mukana Nepalilähetit.

07.11. KOUVOLA klo 17 Jeesus maailmalle -piiri Sarkolan seurakuntakoti, Suomenkatu 3.

14.11. MIKKELI klo 16 Kylväjä -piiri, Mikkelin seurakuntakeskus aulakahvio, Savilahdenkatu 20, "Lähtemisen siunatut polut", Raija Hämynen.

19.11. JÄPPILÄ klo 13 Kylväjä-piiri Tattarimäellä Tarja Juntulla, Tattarimäentie 31.

KUOPION HIIPPAKUNTA

23.10. PALTAMO 23.–24.10. Kylväjän lähetyspäivät Paltamon seurakuntakeskus, Puolangantie 14. Mukana työaluevastaava Tapio Pokka ja Itä-Siperian työntekijä. Seuraa Paltamon seurakunnan ilmoituksia tarkemmasta sisällöstä.

1.–18.9. VARKAUS. Sofi Valkealinnun valokuvanäyttely: "Toisen todellisuuden kielioppi", Varkauden kirjastossa. Ma-tu 10–19, pe 10–17 & la 10–15.

LAPUAN HIIPPAKUNTA

10.09. VAASA klo 10.15 Perjantaikävely joka toinen perjantai (parillisina viikkoina 10.9, 24.9, 9.10, 23.10, 5.11, 19.11 ja 3.12), kokoontuminen Vaasan kaupungin pääkirjaston kahviossa, Kirjastonkatu 13. Kävelytapahtumilla tuetaan urheilulähetystyötä Mongoliassa ja pakolaisten parissa Kreikassa.

23.09. VAASA klo 18 Kylväjä-piiri pieni seurakuntasali, Koulukatu 26.

27.09. SUOLAHTI klo 14 Viron työn Kohtaamispaikka Suolahden kirkon nuorisotilassa, Katvelankatu 1.

28.09. ALAVUS klo 17 lähetysilta seurakunnan Vesitornin toimitalassa, Tornitie 5. Mukana lähetystyöntekijä Minna Aro.

03.10. SUOLAHTI klo 10 Messu Suolahden kirkossa Katvelankatu 1. Saarna Mikko Puhalainen. Messun jälkeen lähetyshuone Suolahden srk-salilla ja lähetystilaisuus. Mukana Mikko Puhalainen.

06.10. JYVÄSKYLÄ klo 18 Lähetysjärjestöjen ilta Säynätsalon seurakuntakodilla, Saarnatie 1. Kylväjästä mukana Raija Hämynen ja Mikko Puhalainen.

14.10. VAASA klo 18 Kylväjä-piiri pieni seurakuntasali, Koulukatu 26.

17.10. VÄHÄKYRÖ klo 10 Vähänkyrön kirkko, Kirkonsilta 2. Saarnaamassa Katariina Leskelä.

17.10. VAASA klo 10 Kylväjän kirkkopyhän jumalanpalvelus Vaasan kirkko, Kirkkopuisto. Saarna Harri Niemelä.

19.10. JÄMSÄ klo 18 lähetysilta Kustaankoto, Lindemaninkatu 1.

25.10. SUOLAHTI klo 14 Viron työn Kohtaamispaikka Suolahden kirkon nuorisotilassa, Katvelankatu 1.

18.11. VAASA klo 18 Kylväjä-piiri pieni seurakuntasali, Koulukatu 26.

HELSINGIN HIIPPAKUNTA

15.09. VANTAANKOSKI klo 17.30 "Yhdessä eteenpäin" -lähetysillalla aiheena "Suuntana Itä-Aasia - rukoillen uusille poluille", Myyrmäen Virtakirkko, Rajatorpantie 8, käynti sisäpihan kautta Kilterinkaari A-porras. Mukana Pentti Marttila, Markus Karhuvaara viulu.

17.09. PORVOO 17.–19.9. Karleby Kyrkhelg på Österbotten, svenspråkigt program. Med Jukka Norvanto. Program: www.kyrkhelg.fi/index.php/programnord2021/

28.09. VANTAA klo 13 lähetyspiiri. Tikkurilan kirkko, Asematie 12a. Mukana Koistiset.

03.10. PORVOO Bambumaja Porvoossa viikolla 40. Tarkista mahdolliset vierailuajat Porvoon suomalaisesta seurakunnasta.

04.10. VANTAA klo 14 Kylväjä-piiri Kylväjän toimistolla, Tikkuraitti 11 A, 2. krs. Heikki Hilli.

13.10. REKOLA klo 18 Pala maailmaa - ilta yhteisen tehtävän äärellä Itä-Aasiassa, Rekolan kirkko, Kustaantie 22 A, mukana Pentti Marttila.

17.10. VANTAANKOSKI klo 10 messu, Myyrmäen Virtakirkko, Rajatorpantie 8, Kylväjän kolehtipyhä, saarna Jarmo Mäki-Mikola, mukana puhallinkvartetti.

01.11. VANTAA klo 14 Kylväjä-piiri Kylväjän toimistolla, Tikkuraitti 11 A, 2. krs. Heikki Hilli.

10.11. VANTAANKOSKI klo 17.30 Yhdessä eteenpäin -lähetysillalla aiheena "Kristittyinä tämän päivän Kiinassa". Myyrmäen Virtakirkko, Rajatorpantie 8, käynti sisäpihan kautta Kilterinkaari A-porras. Mukana aiheen asiantuntija.

ESPOON HIIPPAKUNTA

19.09. JÄRVENPÄÄ klo 16.00 Pyhäpäivän seurat, Jampan seurakuntakoti, Pihkapolku 2, mukana Pentti Marttila. Yhteisen kokoontumisen lisäksi striimataan YouTube: "Pyhäpäivän seurat Järvenpäässä".

06.10. JÄRVENPÄÄ klo 18:30–20 Raamattu- ja lähetysilta Vanhan kirkon alasali, Oliivi, Kirkkotie 2. Mukana Pentti Marttila.

14.10. JÄRVENPÄÄ klo 18 Jukka Norvannon raamattuluento Paavali – vanki vai vapaa?, seurakuntasali, Kirkkotie 1.

16.10. ESPOO klo 13–16 Jukka Norvanto opettaa Raamattua Malakian kirja ja Kolossalaiskirje Tapiolan seurakunnassa, Kirkkopolku 6.

17.10. JÄRVENPÄÄ klo 16 Pyhäpäivän seurat, Jampan seurakuntakoti, Pihkapolku 2, mukana Pentti Marttila. Yhteisen kokoontumisen lisäksi striimataan YouTube: "Pyhäpäivän seurat Järvenpäässä".

11.11. JÄRVENPÄÄ klo 18 Jukka Norvannon raamattuluento "Leski rukouksen opettajana" (Luuk. 18:1–8), seurakuntasali, Kirkkotie 1.

14.11. JÄRVENPÄÄ klo 16 Pyhäpäivän seurat, Jampan seurakuntakoti, Pihkapolku 2, mukana Pentti Marttila. Yhteisen kokoontumisen lisäksi striimataan YouTube: "Pyhäpäivän seurat Järvenpäässä".

Tuoreimmat tiedot ja tarkennukset tilaisuuksista löytyvät Kylväjän nettisivuilta www.kylvaja.fi. Tilaisuudet järjestetään yhdessä paikallisten seurakuntien ja Agricola-opintokeskuksen kanssa.

Päätoimittaja:

Taneli Skyttä
p. 044 5109 230
taneli.skytta@kylvaja.fi

Toimituspäällikkö:

Mari Turunen
p. 044 584 3784
mari.turunen@kylvaja.fi

Toimitussihteeri:

Saija Tiilikainen
saija.tiilikainen@kylvaja.fi

Osoitteenmuutokset:

osoitteenmuutokset@kylvaja.fi
p. 09 2532 5400

- PL 188, 01301 Vantaa
Käyntiosoite: Tikkuraitti 11 A,
2. krs, Tikkurila
- 09 2532 5400
- toimitus@kylvaja.fi
osoitteenmuutokset@kylvaja.fi
- Lähetisyhdistys Kylväjä
- kylvaja

Pankkiyhteys:

Nooa Säästöpankki
IBAN: FI57 4405 0010 0212 96
BIC: ITELFIHH

Keräyslupa:

Rahankeräyslupan saaja:
Lähetisyhdistys Kylväjä
Rahankeräyslupan myöntäjä:
Poliisihallitus
Luvan numero: RA/2016/472
Keräyksen toimeenpano-aika:
1.1.2016–31.12.2021

Lähetisyhdistys Kylväjä on Raamattuun sitoutuva, evankelis-luterilainen kirkon lähetysjärjestö. Kylväjä lähettää lähetystyöntekijöitä edistämään Jumalan valtakunnan etenemistä erityisesti siellä, missä on vähän tai ei lainkaan kristittyjä ja kirkkoja, ja kutsuu kristittyjä löytämään paikkansa lähetystyöstä.

ISSN 1239-5560
Painopaikka: PrintHaus, Pori

Osoitteellinen levikki 14 005
Painosmäärä 15 000

Seuraava lehti ilmestyy 24.11.

LAPSET, PERHEET JA LÄHETYS

AREOPAGOS 8.-10.10.2021

VERKOSSA JA JYVÄSKYLÄSSÄ

PE 8.10. vain verkossa

Seurakuntaseminaari

14.00–15.30 Lastenkaltaisuus lähetyksessä
Liisi Niemelä, Katariina Leskelä, Jukka Kääriäinen. Keskusteluryhmien teemoina koulumaailma, varhaiskasvatus sekä luovat menetelmät
Mukana **Ulla Klemettinen, Liisa Puhalainen, Hanna Lindberg** ja **Outi Paukkunen**

Areopagoksen avaus

17.00–19.00 Jumalan lapsena maailmassa
Jukka Kääriäinen, musiikkia ja rukousta.
Pikku Kylväjä ja lasten oikeudet Mongoliassa

19.00 Vain lähetysselämää -ilta

Ihmisiä ja tarinoita lähetyksen sukupolvien ketjussa, musiikkia ja rukousta. Iltaa emännöi
Mari Turunen

LA 9.10. verkossa ja Jyväskylässä

10.00 Entä kun pelottaa? **Jukka Norvanto** ja **Juri Veikkola** keskustelevat Raamatun äärellä

11.00–12.00 Verkkoalustan päälähetys: **Identiteetti kilpailutilanteessa** - kiperiä kysymyksiä kasvattajille **Saara Kinnunen**

11.00–12.00 Verkkoalustan vaihtoehtoisia teemaryhmiä:

1. Lasten kanssa aktiivissa ja lähetyksentällä, **Juri Veikkola, Raija Hämynen** ja lähetysohjelmoijia

2. Rukous - kristillisen yhteisön mukautuva voima, **Jukka Leppilampi** ja **Hanna Räsänen**

3. Miten saada selkoa kutsumuksesta? Kylväjän työntekijöitä ja kokemuksesta oppineita

4. Kotiseutulähetit kirjan Juutalaiset eivät tarvitse Jeesusta äärellä, **Jarmo Mäki-Mikola**

5. Jyväskylässä ohjelmaa lapsille ja perheille
13.30 – 14.30 Kohti evankelioivaa elämäntapaa
Kristiina Nordman ja **Taneli Skyttä**

13.30–14.30 Verkkoalustan vaihtoehtoisia teemaryhmiä uudelleen

15.00–16.00 Avoimin mielin tulevaan
Musiikkia, rukousta ja ajankohtaista maailmalta,
Hanna Lindberg, Pentti Marttila, Taneli Skyttä ja **Jukka Kääriäinen**

18.00 Tarinateatteriesitys Ilon ja kivun tarinoita - lähetysselämän monet kasvot Tarinateatteri-ryhmä Stora

SU 10.10. verkossa ja Jyväskylässä

10.00 Messu ja kirkkokahvit, **Taulumäen kirkko** Liturgi **Arto Viitala**, saarna **Jukka Kääriäinen**. Lähetysohjelmoijan tehtävään siunaaminen piispa **Simo Peura** avustajineen. Messuun voidaan ottaa 150 henkilöä. Ei ennakkoilmoittautumista. Messu on katsottavissa Kylväjän verkkosivuilla www.kylvaja.fi/areopagos

La 9.10. Areopagokseen voi osallistua myös Jyväskylän kristillisellä koululla (Voionmaankatu 18, Jyväskylä). Paikalle voidaan ottaa max 70 osallistujaa. Osallistumismaksu 20 € sis. ruokailut ja kahvin.

